

Efektywność wykorzystania energii w latach 2011–2021

Energy efficiency in years 2011–2021

Efektywność wykorzystania energii w latach 2011–2021

Energy efficiency in years 2011–2021

Główny Urząd Statystyczny Statistics Poland
Urząd Statystyczny w Rzeszowie Statistical Office in Rzeszów

Warszawa, Rzeszów 2023

Opracowanie merytoryczne

Content-related works

Urząd Statystyczny w Rzeszowie, Ośrodek Statystyki Energii i Rynku Materiałowego
Statistical Office in Rzeszów, Centre for Energy and Material Market Statistics

Krajowa Agencja Poszanowania Energii S.A. (KAPE)
The Polish National Energy Conservation Agency

Pod kierunkiem

Supervised by
Marka Cierpień-Wolana

Zespół autorski

Editorial team
Katarzyna Kapica, Dariusz Twaróg, Katarzyna Kopyto, Paweł Kmuk, Philipp Plutecki, Paweł Gilewski (KAPE)

Skład i opracowanie graficzne

Typesetting and graphics
Daniel Koprowicz

Publikacja dostępna na stronie

Publications available on website
www.stat.gov.pl

Przy publikowaniu danych GUS prosimy o podanie źródła

When publishing Statistics Poland data — please indicate the source

Przedmowa

Przekazujemy Państwu publikację „Efektywność wykorzystania energii w latach 2011–2021”, której celem jest przedstawienie wyników analizy globalnych i sektorowych wskaźników efektywności energetycznej oraz polityk i działań na rzecz jej poprawy.

Wskaźniki efektywności energetycznej prezentowane są zarówno dla poszczególnych sektorów, jak również w odniesieniu do całej gospodarki i obejmują dłuższy czas, co pozwala lepiej zidentyfikować istotne trendy. Z uwagi na występowanie specyficznych zjawisk mających wpływ na uzyskane wartości, niektóre wskaźniki są korygowane w celu eliminacji oddziaływania tych zjawisk. Publikacja zawiera także ocenę wpływu wybranych czynników na wielkość zużycia energii. Rozwój zakresu mierników efektywności energetycznej, będących odpowiedzią na wymagania związane z monitorowaniem gospodarki energią i kontrolowaniem jej zarządzania w kierunku zrównoważonego rozwoju realizowany jest także na poziomie Unii Europejskiej i Międzynarodowej Agencji Energetycznej (IEA).

W części poświęconej działaniom na rzecz poprawy efektywności energetycznej przedstawiono regulacje Unii Europejskiej mające promować efektywność energetyczną oraz krajowe akty prawne w tym zakresie. Zaprezentowano również działania zawarte w krajowym planie na rzecz energii i klimatu oraz omówiono inne programy i instrumenty publiczne w tej dziedzinie.

Prace związane z przygotowaniem i opracowaniem publikacji zostały wykonane przez pracowników Urzędu Statystycznego w Rzeszowie oraz ekspertów z Krajowej Agencji Poszanowania Energii.

Oddając do rąk Państwa niniejszą publikację, uprzejmie prosimy o ewentualne uwagi, które przyczynią się do doskonalenia prezentacji wyników w kolejnych jej edycjach.

Dyrektor
Urzędu Statystycznego
w Rzeszowie

Marek Cierpiął-Wolan

Prezes
Głównego Urzędu Statystycznego

Dominik Rozkrut

Preface

We are pleased to present the publication „Energy efficiency in the years 2011–2021” which aims to present and analyse global and sectoral energy efficiency indicators and policies as well as actions to improve energy efficiency.

Energy efficiency indicators are presented both for individual sectors as well as for the whole economy and cover a longer period of time, which allows better identification of significant trends. Due to the occurrence of specific phenomena affecting the obtained values, some indicators are adjusted in order to clear the results from the impact of these phenomena. The publication also contains an assessment of the impact of selected factors on the energy consumption. The development of energy efficiency indicators that are a response to the requirements of monitoring of energy economy and controlling its management towards sustainable development is realized also on the level of European Union and International Energy Agency (IEA).

In the part devoted to measures aimed at improving energy efficiency, the European Union regulations intended to promote energy efficiency are presented as well as national legal acts in this area. The activities included in the National Energy and Climate Plan and other public programs and instruments in this field are also discussed.

The publication was elaborated and compiled by employees of the Statistical Office in Rzeszów and experts from the Polish National Energy Conservation Agency

With passing this publication to the hands of the readers we would welcome any comments that will help to improve its next editions.

Director
of Statistical Office
in Rzeszów

Marek Ciepiał-Wolan

President
Statistics Poland

Dominik Rozkrut

Spis treści

Contents

Spis tablic	7
List of tables	7
Spis wykresów	8
List of charts	8
Objaśnienia znaków umownych	10
Symbols	10
Ważniejsze skróty	10
Main abbreviations	10
Synteza	11
Executive summary	12
Rozdział 1. Wskaźniki efektywności energetycznej dla gospodarki polskiej i jej sektorów.	13
Chapter 1. Energy efficiency indicators for Polish economy and its sectors	13
1.1. Zużycie i ceny energii	13
1.1. Energy consumption and prices	13
1.2. Wskaźniki makroekonomiczne	16
1.2. Macro-indicators	16
1.3. Przemysł	18
1.3. Industry	18
1.4. Gospodarstwa domowe	22
1.4. Households	22
1.5. Transport	25
1.5. Transport	25
1.6. Sektor usług	26
1.6. Service sector	26
1.7. Ciepłownie	27
1.7. Heat plants	27
1.8. Wskaźniki ODEX i oszczędności energii	28
1.8. ODEX indicator and energy savings	28
1.9. Czynniki wpływające na wielkość zużycia energii	29
1.9. Drivers of energy consumption	29
1.10. Polska na tle innych państw Unii Europejskiej	30
1.10. Poland in comparison with the European Union	30
Rozdział 2. Polityka efektywności energetycznej i działania na rzecz jej poprawy.	33
Chapter 2. Energy efficiency policy and actions towards energy efficiency improvement	33
2.1. Polityka efektywności energetycznej Unii Europejskiej	33
2.1. Energy efficiency policy of the European Union	33
2.2. Polityka efektywności energetycznej w Polsce do 2020 r.	37
2.2. Energy efficiency policy in Poland until 2020	37
2.3. Polityka efektywności energetycznej Polski po 2020 r.	38
2.3. Energy efficiency policy in Poland after 2020	38

2.4. Działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej w UE41
2.4. Activities for improving energy efficiency in the EU.41
2.5. Działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej w Polsce.42
2.5. Activities for improving energy efficiency in Poland42
Uwagi metodologiczne.49
Methodological notes.52
Załącznik 1. Dokumenty UE dotyczące zagadnień związanych z efektywnością energetyczną55
Annex 1. EU documents concerning issues related to energy efficiency55

Spis tablic

List of tables

Tablica 1. Skumulowane roczne tempo zmian wskaźników energochłonności PKB (%/rok).....	16
Table 1. Compound annual growth rate of energy intensity of GDP indicators (%/year)	16
Tablica 2. Skumulowany roczny wskaźnik wzrostu energochłonności wartości dodanej w latach 2012–2021.....	21
Table 2. Compound annual growth rate of changes of energy intensity in years 2012–2021.....	21
Tablica 3. Struktura zużycia energii w gospodarstwach domowych wg kierunków użytkowania (%)..	23
Table 3. Structure of energy consumption in households by end use (%)	23
Tablica 4. Wpływ wybranych czynników na zmianę finalnego zużycia energii w latach 2011–2021 (Mtoe).....	30
Table 4. Impact of selected factors on final energy consumption in years 2011–2021 (Mtoe)	30
Tablica 5. Cele efektywności energetycznej na 2020 r. zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE	37
Table 5. Energy efficiency targets for 2020, pursuant to Directive 2012/27/EU	37
Tablica 6. Cele efektywności energetycznej na 2030 r. oraz prognoza zużycia energii w latach 2030 i 2040	39
Table 6. Energy efficiency targets for 2030 and energy consumption forecast for years 2030 and 2040	39
Tablica 7. Działalność Funduszu Termomodernizacji i Remontów, w zakresie premii termomodernizacyjnej.....	46
Table 7. Activity of Thermomodernisation and Renovation Fund	46

Spis wykresów

List of charts

Wykres 1.	Całkowite zużycie energii pierwotnej i finalne zużycie energii.....	13
Chart 1.	Total primary and final energy consumption	13
Wykres 2.	Struktura finalnego zużycia energii w Polsce wg nośników.....	14
Chart 2.	Structure of final energy consumption in Poland by carrier	14
Wykres 3.	Struktura finalnego zużycia energii w Polsce wg sektorów	14
Chart 3.	Structure of final energy consumption in Poland by sector.....	14
Wykres 4.	Ceny oleju napędowego i benzyny.....	15
Chart 4.	Prices of diesel oil and gasoline	15
Wykres 5.	Ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych i przemysłu.....	15
Chart 5.	Prices of electricity for households and industry.....	15
Wykres 6.	Ceny gazu ziemnego dla gospodarstw domowych i przemysłu	16
Chart 6.	Prices of natural gas for households and industry.....	16
Wykres 7.	Energochłonność PKB	17
Chart 7.	Energy intensity of GDP	17
Wykres 8.	Relacja energochłonności finalnej PKB do pierwotnej.....	17
Chart 8.	Relation of final to primary intensity of GDP	17
Wykres 9.	Finalne zużycie energii w przemyśle wg nośników.....	18
Chart 9.	Final energy consumption in industry by carrier	18
Wykres 10.	Struktura działowa finalnego zużycia energii w przemyśle przetwórczym	19
Chart 10.	Structure of final energy consumption in manufacturing by branch	19
Wykres 11.	Energochłonność produkcji wybranych wyrobów przemysłowych.....	19
Chart 11.	Unit consumption of selected industrial products	19
Wykres 12.	Wskaźnik energochłonności w energochłonnych przemysłach.....	20
Chart 12.	Energy intensity indicator in energy intensive industries.....	20
Wykres 13.	Wskaźnik energochłonności w nisko energochłonnych przemysłach	20
Chart 13.	Energy intensity indicator in low energy intensive industries.....	20
Wykres 14.	Energochłonność przemysłu przetwórczego – rola zmian strukturalnych	21
Chart 14.	Energy intensity of manufacturing – role of structural changes	21
Wykres 15.	Zużycie finalne energii w gospodarstwach domowych wg nośników.....	22
Chart 15.	Final energy consumption in households by energy carriers	22
Wykres 16.	Zużycie energii w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na 1 mieszkanie	23
Chart 16.	Energy consumption in households per dwelling.....	23
Wykres 17.	Zużycie energii w gospodarstwach domowych.....	24
Chart 17.	Energy consumption in households.....	24
Wykres 18.	Cena i zużycie energii elektrycznej w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na 1 mieszkanie	24
Chart 18.	Electricity consumption and price in households per dwelling	24
Wykres 19.	Przewozy i zużycie energii w transporcie	25
Chart 19.	Passenger and freight traffic and energy consumption in transport	25

Wykres 20. Zużycie paliw przez samochód ekwiwalentny	26
Chart 20. Fuel consumption per equivalent car	26
Wykres 21. Energochłonność i elektrochłonność wartości dodanej w sektorze usług	26
Chart 21. Energy intensity and electricity intensity in service sector	26
Wykres 22. Zużycie energii i energii elektrycznej w przeliczeniu na 1 pracującego w sektorze usług ...	27
Chart 22. Energy and electricity consumption per person employed of the service sector	27
Wykres 23. Sprawność ciepłowni	27
Chart 23. Efficiency of heat plants	27
Wykres 24. Wskaźnik ODEX	28
Chart 24. ODEX indicator	28
Wykres 25. Oszczędności energii wg sektorów	29
Chart 25. Energy savings by sector	29
Wykres 26. Wpływ wybranych czynników na zużycie energii pierwotnej w latach 2011–2021	29
Chart 26. Impact of selected factors on total primary energy consumption in years 2011–2021	29
Wykres 27. Energochłonność pierwotna PKB z korektą klimatyczną	31
Chart 27. Primary intensity of GDP with climatic correction	31
Wykres 28. Energochłonność finalna PKB z korektą klimatyczną	31
Chart 28. Final intensity of GDP with climatic correction	31
Wykres 29. Energochłonność przemysłu przetwórczego w średniej strukturze europejskiej	32
Chart 29. Final intensity of manufacturing in average European structure	32
Wykres 30. Dynamika zużycia energii pierwotnej (2000=100)	32
Chart 30. Indices of primary energy consumption (2000=100)	32
Wykres 31. Liczba środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych lub planowanych w krajach europejskich, opisanych w bazie MURE według stanu w dniu 20.05.2022 r.	42
Chart 31. Number of energy efficiency measures introduced or planned in the European countries described in MURE database as of 20.05.2022.	42
Wykres 32. Liczba środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych lub planowanych w krajach europejskich, opisanych w bazie MURE według stanu w dniu 16.06.2023 r.	42
Chart 32. Number of energy efficiency measures introduced or planned in the European countries described in MURE database as of 16.06.2023	42
Wykres 33. Kwota wypłaconych premii termomodernizacyjnych	46
Chart 33. Amount of paid thermomodernization premiums	46

Objaśnienia znaków umownych

Symbols

Symbol Symbol	Opis Description
Kreska (-)	oznacza, że zjawisko nie wystąpiło magnitude zero
Zero (0)	zjawisko istniało w wielkości mniejszej od 0,5 magnitude not zero, but less than 0.5 of a unit
(0,0)	zjawisko istniało w wielkości mniejszej od 0,05 magnitude not zero, but less than 0.05 of a unit
Kropka (.)	oznacza zupełny brak informacji, konieczność zachowania tajemnicy statystycznej lub że wypełnienie pozycji jest niemożliwe albo niecelowe data not available, classified data (statistical confidentiality) or providing data impossible or purposeless

Ważniejsze skróty

Main abbreviations

Skrót Abbreviation	Znaczenie Meaning
kgoe	kilogram oleju ekwiwalentnego kilogram of oil equivalent
toe	tona oleju ekwiwalentnego tonne of oil equivalent
Mtoe	milion ton oleju ekwiwalentnego million tonnes of oil equivalent
euro10	wartość euro wyrażona w kursie rynkowym w roku 2010 value of euro expressed in market exchange rate in year 2010
euro15	wartość euro wyrażona w kursie rynkowym w roku 2015 value of euro expressed in market exchange rate in year 2015
euro15p	wartość euro wyrażona w kursie rynkowym w roku 2015 z uwzględnieniem wartości siły nabywczej waluty value of euro expressed in market exchange rate in year 2015 with consideration of purchasing power of currency
kWh	kilowatogodzina kilowatthour
PKB	Produkt Krajowy Brutto Gross Domestic Product
PKD NACE	Polska Klasyfikacja Działalności Polish Classification of Activity
Sd	liczba stopniodni number of degreedays
TJ	teradžul = miliard kJ terajoule = billion kJ

Synteza

Zwiększanie efektywności energetycznej procesów wytwarzania, przesyłu i użytkowania energii jest filarem prowadzenia zrównoważonej polityki energetycznej. Znajduje to swój wyraz w prawodawstwie i działaniach podejmowanych przez instytucje krajowe i unijne.

Priorytet zwiększania efektywności energetycznej wyraża dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (zmieniona dyrektywa EED), która weszła w życie 24 grudnia 2018 r. Zmieniona dyrektywa EED jako cel przedstawia zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 32,5% w 2030 r., jednocześnie zakładając, iż w 2030 r. zużycie energii pierwotnej w krajach UE nie będzie większe niż 1 273 Mtoe, co stanowi ok. 53,3 mln TJ. Dla Polski krajowy cel w zakresie poprawy efektywności energetycznej do 2030 r. ustalony został na poziomie 23% w odniesieniu do zużycia energii pierwotnej według prognozy PRIMES 2007, co odpowiada zużyciu energii pierwotnej na poziomie 91,3 Mtoe w roku 2030.

Polską politykę energetyczną w dalszej perspektywie przedstawiają strategiczne dokumenty ramowe. Należą do nich:

1. Polityka Energetyczna Polski do 2040 roku, przyjęta przez Radę Ministrów 2 lutego 2021.
2. Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021–2030 (KPEiK).
3. Długoterminowa strategia renowacji budynków przyjęta uchwałą nr 23/2022 Rady Ministrów 9 lutego 2022 r.

Wskaźniki efektywności energetycznej dla gospodarki polskiej i jej sektorów

W Polsce w latach 2011–2021 nastąpiła poprawa efektywności energetycznej. Energochłonność pierwotna PKB obniżała się w tym okresie średnio o 2,6% rocznie, zaś energochłonność finalna PKB o 1,5% rocznie. Najszybsze tempo poprawy efektywności energetycznej pomiędzy 2011 rokiem a 2021 odnotowano w przemyśle, gdzie zagregowany wskaźnik efektywności energetycznej obniżał się o 1,3%/rok; w przypadku gospodarstw domowych było to 1,2%/rok, a dla transportu 0,9%/rok.

Polityka efektywności energetycznej i działania na rzecz jej poprawy

Spośród działań proefektywnościowych najbardziej znaczące są przedsięwzięcia wspierane ze środków krajowych poprzez fundusze ochrony środowiska oraz ze środków Funduszu Spójności Unii Europejskiej w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych i Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Stymulująco na poprawę efektywności energetycznej w przemyśle wpływa modyfikowany system białych certyfikatów, wdrożony ustawą o efektywności energetycznej. Kampanie informacyjno-edukacyjne Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a także ministerstwa właściwego ds. energii podnoszą świadomość i wiedzę w zakresie możliwości poprawy efektywności energetycznej i służą praktyczną pomocą obywatelom oraz instytucjom i przedsiębiorstwom.

Executive summary

Increasing the energy efficiency of the processes of generation, transmission and use of energy is a pillar of a sustainable energy policy. This is reflected in legislation and actions undertaken by national and EU institutions.

The priority of increasing energy efficiency is expressed in Directive (EU) 2018/2002 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2018 amending Directive 2012/27/EU on energy efficiency (the revised EED), which entered into force on 24 December 2018. The revised EED outlines a target to increase energy efficiency of at least 32.5% in 2030, while assuming that in 2030, primary energy consumption in EU countries will not be greater than 1 273 Mtoe, which is approximately 53.3 million TJ. For Poland, the national target for energy efficiency improvement by 2030 is set at 23% in relation to primary energy consumption according to the PRIMES 2007 forecast, which corresponds to primary energy consumption of 91.3 Mtoe in 2030.

Poland's energy policy in the longer term is presented in strategic framework documents. These include:

1. Energy Policy of Poland until 2040, adopted by the Council of Ministers on 2 February 2021.
2. National Energy and Climate Plan 2021-2030 (NERP).
3. Long-term Strategy for Renovation of Buildings adopted by Resolution No. 23/2022 of the Council of Ministers on 9 February 2022.

Energy efficiency indicators for Polish economy and its sectors

In Poland in years 2011-2021 an improvement of energy efficiency took place. Primary energy intensity of GDP was decreasing during this period by 2.6% per year, while final energy intensity of GDP by 1.5% per year. The fastest rate of energy efficiency improvement between 2011 and 2021 was recorded in industry where energy efficiency index decreased by 1.3%/year; in case of households the improvement amounted to 1.1%/year while in transport to 0.9%/year.

Energy efficiency policy and actions towards energy efficiency improvement

Among the pro-efficiency measures most significant are projects supported by national funds through environmental funds and from the European Union Cohesion Fund within the framework of Regional Operational Programs and the Operational Program Infrastructure and Environment. Stimulating for improvement of energy efficiency in industry is a modified white certificate system implemented by the law on energy efficiency. The information and education campaigns of the National Fund for Environmental Protection and Water Management and of the ministry responsible for energy affairs raise awareness and knowledge on energy efficiency improvement options and serve practical help to citizens and institutions and enterprises.

Rozdział 1. Wskaźniki efektywności energetycznej dla gospodarki polskiej i jej sektorów

Chapter 1. Energy efficiency indicators for Polish economy and its sectors

1.1. Zużycie i ceny energii

1.1. Energy consumption and prices

Całkowite zużycie energii pierwotnej obejmuje pozyskanie energii pierwotnej powiększone o odzysk, import i zmniejszenie zapasów pierwotnych i pochodnych nośników energii, pomniejszone o eksport oraz bunkier morski tych nośników.

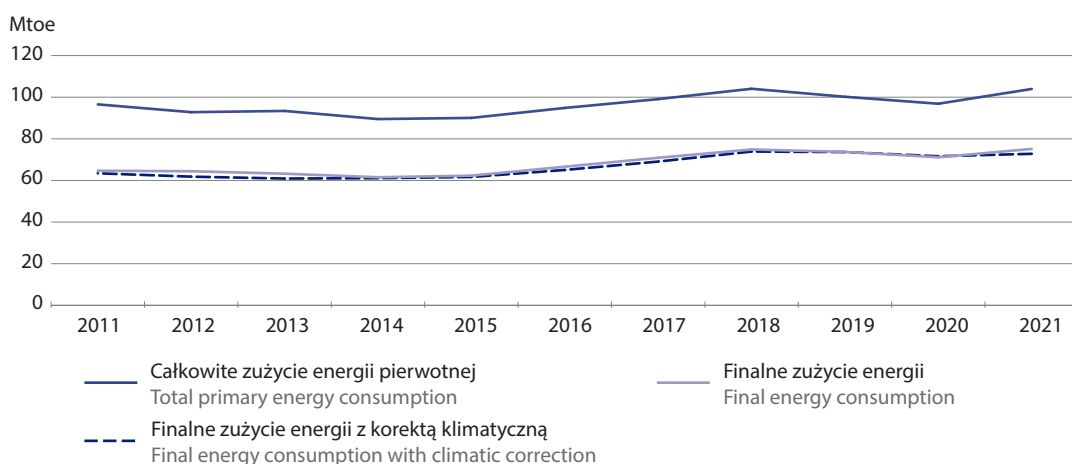
Finalne zużycie energii oznacza zużycie energii na cele energetyczne przez odbiorców końcowych. Zużycie finalne w przemyśle nie obejmuje sektora przemian energetycznych. Przemiana w wielkich piecach rozliczana jest przy zastosowaniu rzeczywistej sprawności przemiany. W przypadku transportu lotniczego uwzględnia się także zużycie w transporcie międzynarodowym.

Całkowite zużycie energii pierwotnej wzrosło w latach 2011–2021 z 96,6 Mtoe do 104 Mtoe (tj. skumulowany roczny wskaźnik wzrostu - 0,74%). Najniższe zużycie miało miejsce w 2014 r. - 89,5 Mtoe, najwyższe zaś w 2018 r., gdy wyniosło 104,1 Mtoe.

Finalne zużycie energii wzrosło w prezentowanym okresie z 64,7 Mtoe do 75,2 Mtoe, co oznacza, że skumulowany roczny wskaźnik wzrostu wyniósł 1,5% (spadek zużycia zanotowano w latach 2011–2014). Po uwzględnieniu zróżnicowanych warunków pogodowych, tzn. w przypadku finalnego zużycia energii z korektą klimatyczną, tempo wzrostu zużycia w latach 2011–2021 wyniosło 1,4%.

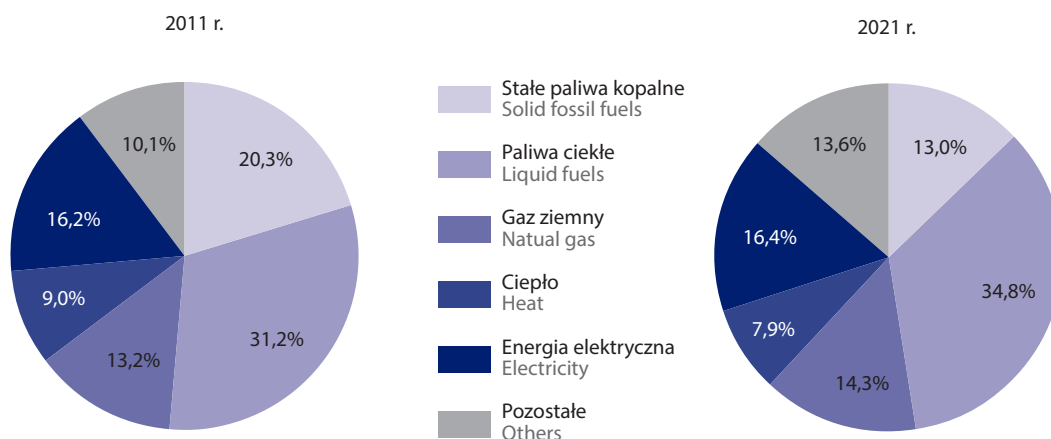
Wykres 1. Całkowite zużycie energii pierwotnej i finalne zużycie energii

Chart 1. Total primary and final energy consumption

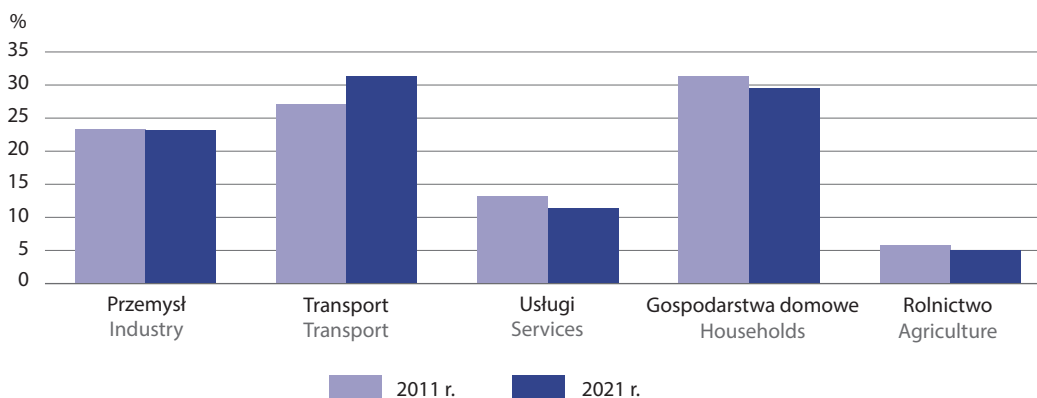
Struktura zużycia według stosowanych nośników energii jest w znacznym stopniu determinowana przez posiadane zasoby naturalne. Zarówno w 2011 roku jak i 2021 roku głównym źródłem energii pierwotnej pozostawały paliwa kopalne. W przypadku stałych paliw kopalnych (głównie węgla kamiennego oraz brunatnego) zaobserwowano spadek udziału w zużyciu finalnym z 20,3% w 2011 r. do 13,0% w 2021 r. Najistotniejszym nośnikiem energii w 2021 r. pozostawały paliwa ciekłe czyli ropa naftowa oraz produkty ropopochodne (z wyłączeniem biopaliw), których udział wyniósł 34,8% i wzrósł o 3,6 p.proc. w porównaniu z 2011 r. Wzrost udziału został odnotowany także w przypadku gazu ziemnego – z 13,2% w 2011 r. do 14,3% w 2021 r. oraz pozostałych nośników energii (głównie energii ze źródeł odnawialnych) – z 10,1% do 13,6%. Niewielki wzrost udziału odnotowano w przypadku energii elektrycznej z 16,2% w 2011 r. do 16,4% w 2021 r. W przypadku ciepła zaobserwowano spadek zużycia z 9,0% w 2011 r. do 7,9% w 2021 r.

Wykres 2. Struktura finalnego zużycia energii w Polsce wg nośników
Chart 2. Structure of final energy consumption in Poland by carrier

W latach 2011–2021 wzrósł udział transportu w finalnym zużyciu energii, natomiast w przypadku: gospodarstw domowych, usług, rolnictwa oraz przemysłu zaobserwowano spadek. Udział transportu wzrósł z 26,9% do 31,3%, co było największą zmianą w omawianym okresie. Udział gospodarstw domowych zmniejszył się z 31,1% do 29,4%, rolnictwa z 5,7% do 5,0%, a usług z 13,0% do 11,3%. Najmniejszy spadek o 0,1 p.proc. miał miejsce w przypadku przemysłu.

Wykres 3. Struktura finalnego zużycia energii w Polsce wg sektorów
Chart 3. Structure of final energy consumption in Poland by sector

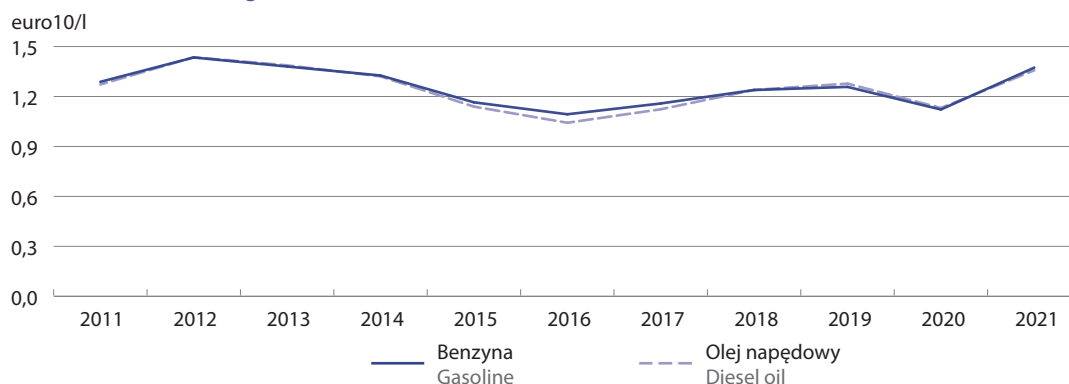

Ceny nośników energii obejmują nośnik oraz wszelkie opłaty oraz podatki (z wyjątkiem cen gazu ziemnego i energii elektrycznej dla przemysłu, które nie obejmują podatku VAT). Ceny wyrażone są w wartościach stałych, tzn. ich zmiana jest każdorazowo korygowana o wskaźnik inflacji.

Ceny benzyny i oleju napędowego (wyrażone w cenach stałych) osiągnęły największą wartość w 2012 r. Od tego momentu obserwowany był spadek cen benzyny i oleju napędowego, które najniższy poziom osiągnęły w 2016 r., odpowiednio 1,09 euro/10/l oraz 1,04 euro/10/l. W 2021 r. ceny benzyny oraz oleju napędowego wyniosły odpowiednio 1,37 i 1,36 euro/10/l.

Wykres 4. Ceny oleju napędowego i benzyny

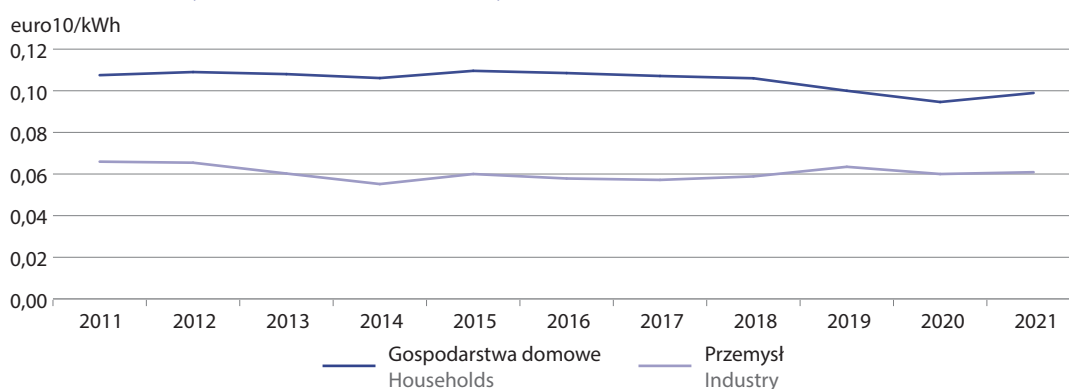
Chart 4. Prices of diesel oil and gasoline

Ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych obniżyły się pomiędzy 2011 a 2021 rokiem z poziomu 0,108 euro/10/kWh w 2011 roku do 0,099 euro/10/kWh w 2021 roku. Cena energii elektrycznej dla przemysłu osiągnęła najniższą wartość w 2014 r. (0,055 euro/10/kWh), po czym w kolejnych latach przeważała tendencja wzrostowa, by w 2021 r. osiągnąć poziom 0,061 euro/10/kWh.

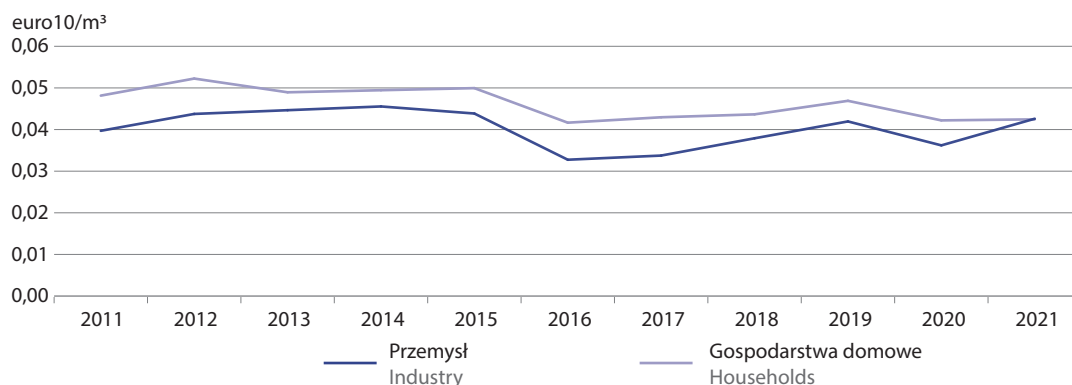
Wykres 5. Ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych i przemysłu

Chart 5. Prices of electricity for households and industry

Cena gazu ziemnego dla gospodarstw domowych w 2021 r. wyniosła 0,0425 euro/10/kWh, nieznacznie zwiększając się w stosunku do roku poprzedniego. Cena gazu ziemnego dla przemysłu w 2021 r. wyniosła 0,0426 euro/10/kWh. Najniższe ceny gazu ziemnego odnotowano w 2016 r. Dla przemysłu cena ta wynosiła 0,0328 euro/10/kWh, zaś dla gospodarstw domowych 0,0417 euro/10/kWh.

Wykres 6. Ceny gazu ziemnego dla gospodarstw domowych i przemysłu
Chart 6. Prices of natural gas for households and industry

1.2. Wskaźniki makroekonomiczne

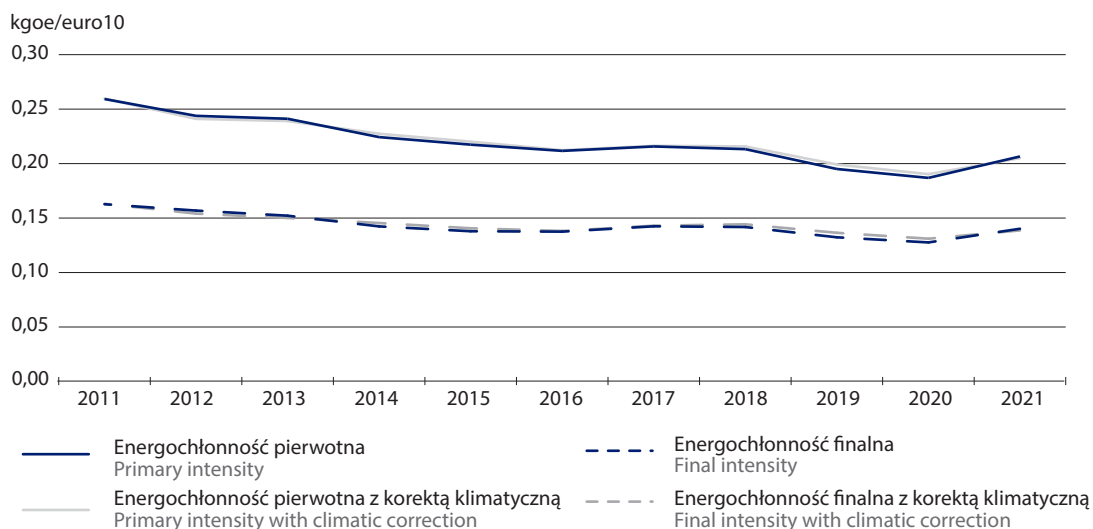
1.2. Macro-indicators

Energochłonność pierwotna i finalna PKB obniżyła się w roku 2021 w stosunku do roku 2011 o odpowiednio 20,3% i 13,8%. Skumulowane roczne tempo spadku energochłonności w pierwszych latach omawianego okresu (tj. w latach 2012-2016) było większe niż w latach 2017–2021.

Tablica 1. Skumulowane roczne tempo zmian wskaźników energochłonności PKB (%/rok)
Table 1. Compound annual growth rate of energy intensity of GDP indicators (%/year)

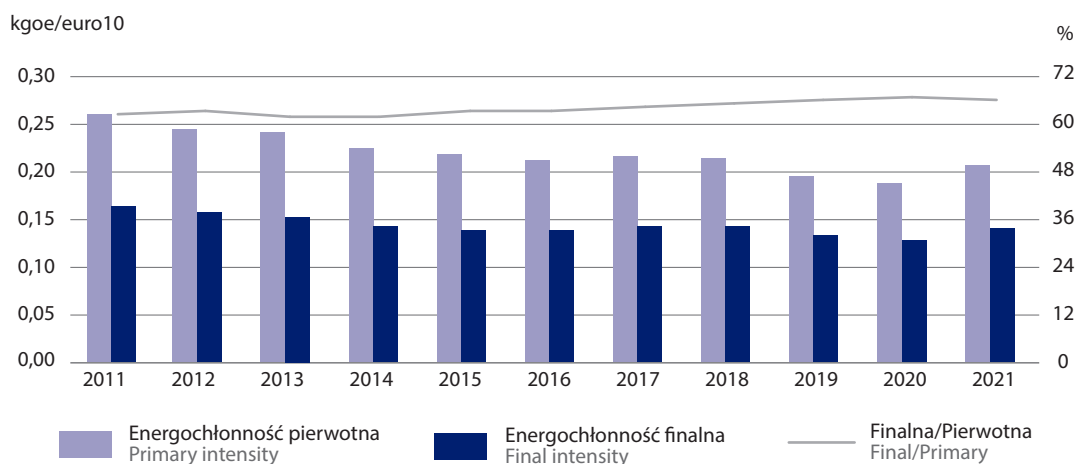
Tempo zmian Rate of change	2012–2016	2017–2021	2012–2021
Energochłonność pierwotna PKB Primary intensity of GDP	-3,98	-0,49	-2,25
Energochłonność pierwotna PKB z korektą klimatyczną Primary intensity of GDP with climatic correction	-3,95	-0,70	-2,33
Energochłonność finalna PKB Final intensity of GDP	-3,31	0,38	-1,48
Energochłonność finalna PKB z korektą klimatyczną Final intensity of GDP with climatic correction	-3,26	0,07	-1,61

Wykres 7. Energochłonność PKB
Chart 7. Energy intensity of GDP

Wskaźnik relacji energochłonności finalnej do energochłonności pierwotnej wykazywał tendencję rosnącą w okresie 2011–2021, osiągając najwyższą wartość w 2020 r. (68,3%). Na jego poziom mają wpływ głównie sprawność przemian energetycznych (im większa sprawność, tym większa wartość wskaźnika) oraz tempo wzrostu zużycia energii elektrycznej (im większe zużycie, tym niższa wartość wskaźnika).

Wykres 8. Relacja energochłonności finalnej PKB do pierwotnej
Chart 8. Relation of final to primary intensity of GDP

1.3. Przemysł

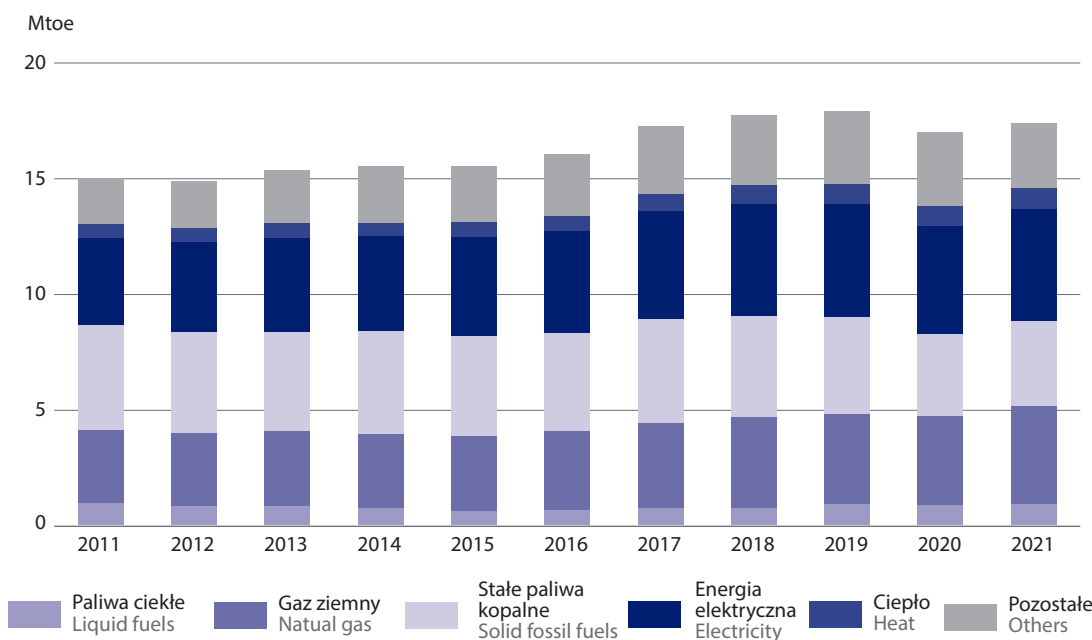
1.3. Industry

Finalne zużycie energii w przemyśle najniższą wartość w wysokości 14,8 Mtoe osiągnęło w 2012 r. W następnych latach obserwowano niewielkie wahania, a od 2017 roku doszło do znacznego wzrostu zużycia, które osiągnęło najwyższą wartość w 2019 roku (17,9 Mtoe). W 2021 r. zużycie energii spadło o 2,3% w stosunku do roku poprzedniego.

W okresie 2011–2021 zaobserwowano spadek zużycia w przypadku stałych paliw kopalnych o 18,4% oraz ropy naftowej wraz z produktami ropopochodnymi (z wyłączeniem biopaliw) o 4,9%. Natomiast wzrost zużycia wystąpił w przypadku ciepła (o 53,6%), gazu ziemnego (o 33,6%), energii elektrycznej (o 27,6%), oraz pozostałych nośników (o 40,3%).

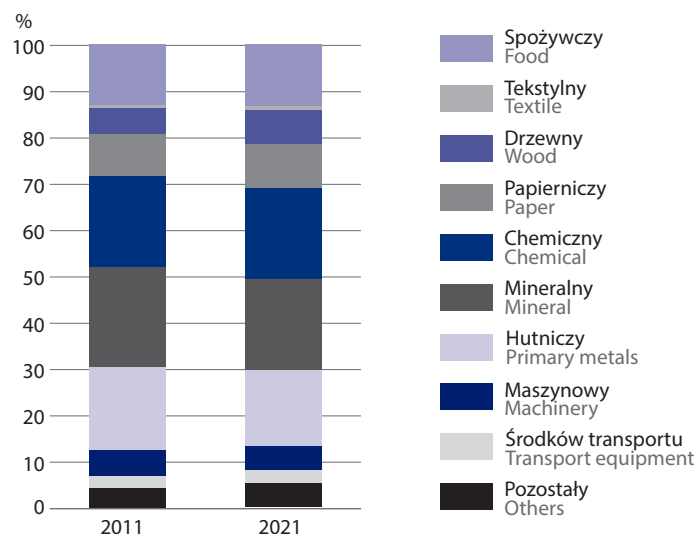
Wykres 9. Finalne zużycie energii w przemyśle wg nośników

Chart 9. Final energy consumption in industry by carrier

W strukturze zużycia energii w przemyśle przetwórczym dominują trzy energochłonne gałęzie: hutniczy, chemiczny i mineralny, których łączny udział w zużyciu energii w 2021 r. wyniósł 55,6% (w 2011 r. było to 59,2%). Znaczący, przekraczający 10%, udział osiągnął także przemysł spożywczy (13,3%).

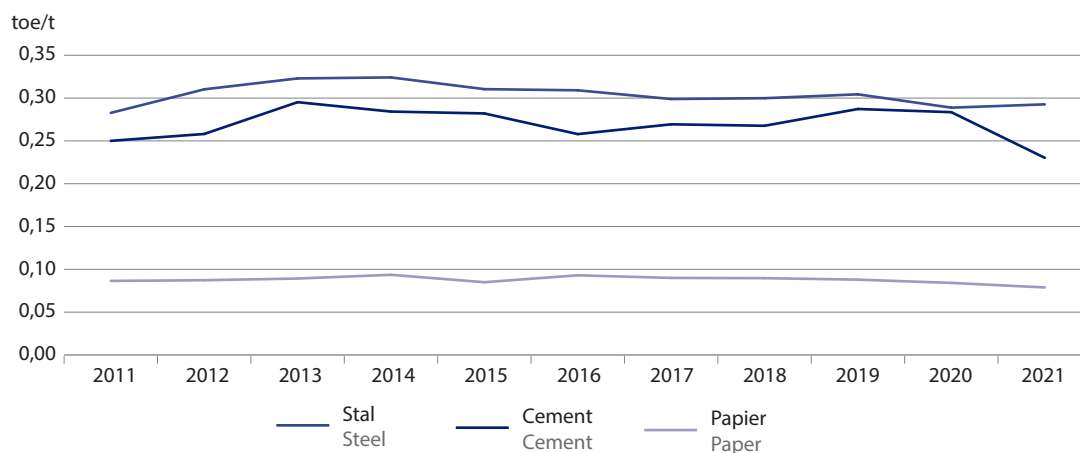
Wykres 10. Struktura działowa finalnego zużycia energii w przemyśle przetwórczym
Chart 10. Structure of final energy consumption in manufacturing by branch

Zużycie energii na produkcję stali, cementu i papieru stanowiło 35,6% zużycia w przemyśle przetwórczym w 2021 r. Energochłonność produkcji cementu w 2021 r. wyniosła 0,079 toe/t, osiągając najniższą wartość w prezentowanym okresie. W przypadku stali energochłonność produkcji w 2021 roku wyniosła 0,293 toe/t. Energochłonność przemysłu papierniczego w 2021 r. wyniosła 0,230 toe/t.

W 2021 roku, w stosunku do 2011 roku, energochłonność produkcji stali surowej wzrosła o 3,5% (skumulowany roczny wzrost energochłonności 0,35%/rok), natomiast papieru i cementu spadła odpowiednio o 7,9% (skumulowany roczny wzrost energochłonności 0,8%/rok) i 8,8% (skumulowany roczny wzrost energochłonności 0,9%/rok).

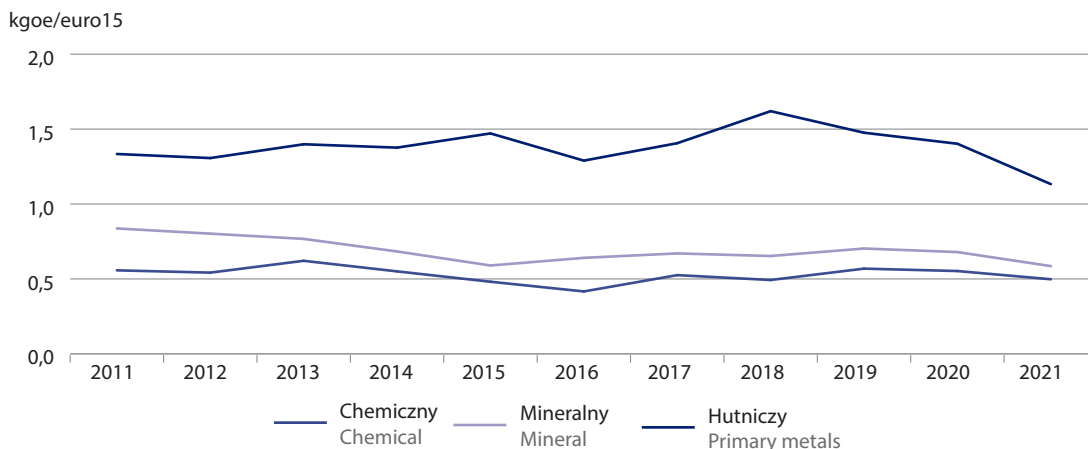
Wykres 11. Energochłonność produkcji wybranych wyrobów przemysłowych
Chart 11. Unit consumption of selected industrial products

Najwyższą energochłonność finalną w cenach stałych roku bazowego 2015 odnotowano w przemysłach: hutniczym, chemicznym i mineralnym, a najniższą w: maszynowym, tekstylnym oraz środków transportu.

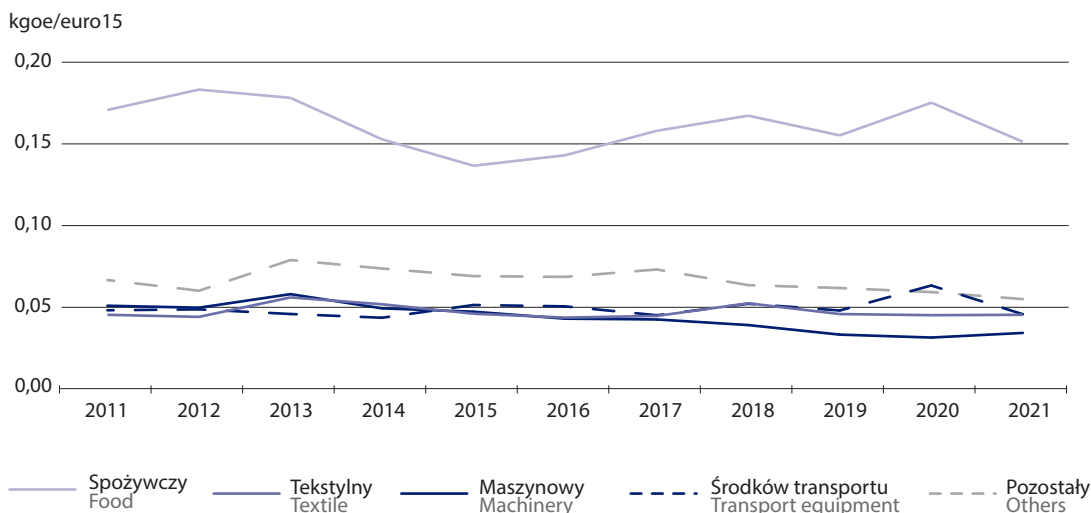
Wykres 12. Wskaźnik energochłonności w energochłonnych przemysłach

Chart 12. Energy intensity indicator in energy intensive industries

Wykres 13. Wskaźnik energochłonności w nisko energochłonnych przemysłach

Chart 13. Energy intensity indicator in low energy intensive industries

Najwyższe tempo spadku energochłonności wartości dodanej w latach 2012–2021 odnotowano w przemyśle maszynowym, mineralnym i hutniczym, natomiast najniższe w przemyśle tekstylnym i środków transportu.

Tablica 2. Skumulowany roczny wskaźnik wzrostu energochłonności wartości dodanej w latach 2012–2021
Table 2. Compound annual growth rate of changes of energy intensity in years 2012–2021

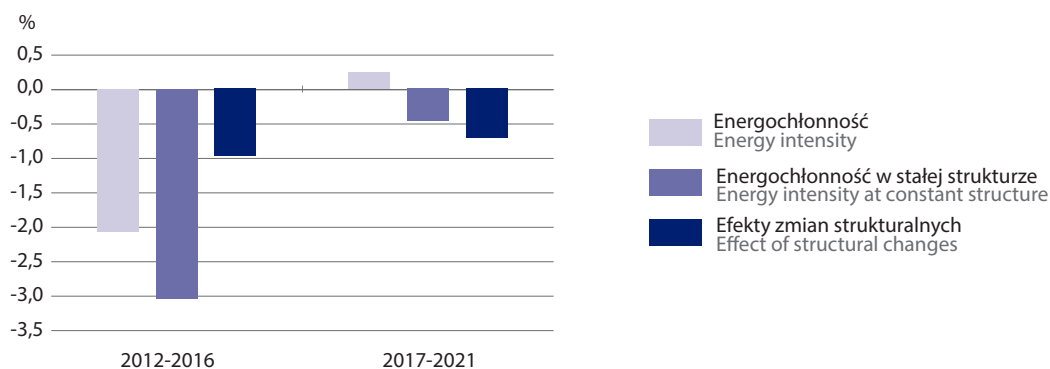
Przemysł Industry	Średnia zmiana roczna Average annual rate of change
Spożywczy Food	-1,4%
Tekstylny Textile	-0,2%
Drzewny Wood	-1,4%
Papierniczy Paper	-1,5%
Chemiczny Chemical	-1,4%
Mineralny Mineral	-3,7%
Hutniczy Primary metals	-3,1%
Maszynowy Machinery	-4,1%
Środków transportu Transport equipment	-0,8%
Pozostały Other	-2,1%

Skumulowane tempo poprawy energochłonności przemysłu przetwórczego w latach 2012–2016 wyniosło średnio 2,1%/rok. Wpływ zmian strukturalnych był korzystny i przyczynił się do spadku energochłonności o niemal 1,0%/rok. Energochłonność przemysłu przetwórczego w stałej strukturze, a więc po wyeliminowaniu wpływu zmieniających się udziałów poszczególnych branż w ogólnej wielkości przemysłu przetwórczego, obniżała się o 3,1%/rok.

Sytuacja uległa zmianie w latach 2017–2021 – tempo wzrostu energochłonności wyniosło 0,25%/rok. Ujemny wpływ zmian strukturalnych wyniósł 0,7%/rok. Energochłonność przy stałej strukturze zmniejszała się o 0,5%/rok.

Wykres 14. Energochłonność przemysłu przetwórczego – rola zmian strukturalnych

Chart 14. Energy intensity of manufacturing – role of structural changes

1.4. Gospodarstwa domowe

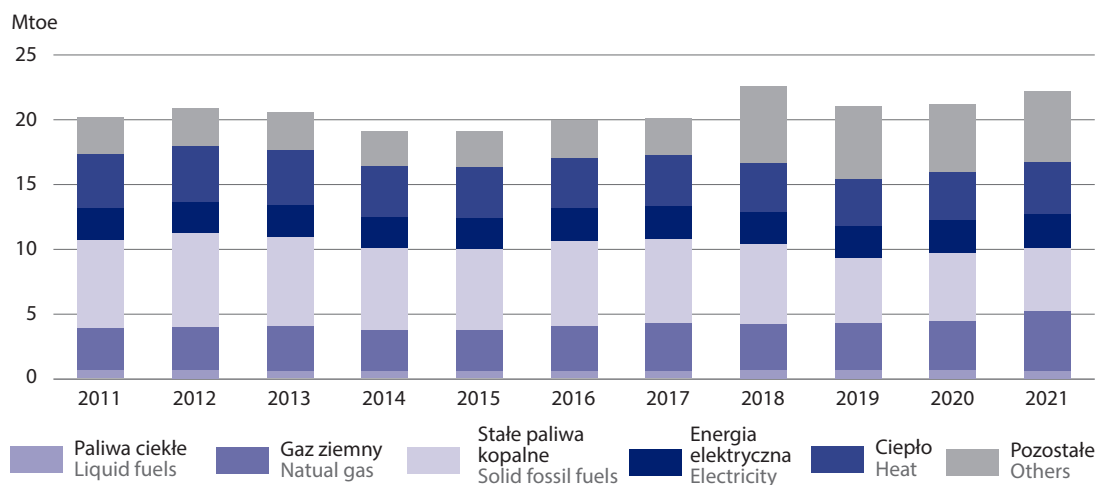
1.4. Households

Korekta klimatyczna jest stosowana w celu obliczenia wielkości zużycia energii w danym roku, przy założeniu występowania przeciętnych warunków pogodowych, określonych liczbą stopniocdni. Bazuje na relacji pomiędzy zużyciem energii a temperaturą zewnętrzną. Przyjmuje się zależność wprost proporcjonalną pomiędzy zużyciem energii do ogrzewania a liczbą stopniocdni S_d .

W 2021 r. udział zużycia energii w gospodarstwach domowych w w zużyciu krajowym brutto wyniósł 20,2%. Najczęściej używanym nośnikiem były stałe paliwa kopalne, których udział wyniósł 21,9%, a następnie: gaz ziemny (20,6%), ciepło (18,3%), energia elektryczna (11,9%) i paliwa ciekłe (2,8%). Zużycie pozostałych nośników energii obejmujących m.in. biopaliwa stałe oraz ciepło otoczenia wyniosło 24,4%.

Wykres 15. Zużycie finalne energii w gospodarstwach domowych wg nośników

Chart 15. Final energy consumption in households by energy carriers

W 2021 r. najważniejszym kierunkiem użytkowania energii było ogrzewanie pomieszczeń, którego udział wyniósł 65,4%. Na ogrzewanie wody zużyto 17,1% energii, na oświetlenie i urządzenia elektryczne 9,2%, a na gotowanie posiłków 8,3%.

Tablica 3. Struktura zużycia energii w gospodarstwach domowych wg kierunków użytkowania (%)
Table 3. Structure of energy consumption in households by end use (%)

Wyszczególnienie Specification	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Ogółem Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Ogrzewanie pomieszczeń Space heating	66,5	66,1	68,5	66,4	66,1	65,4
Ogrzewanie wody Water heating	15,9	16,2	15,5	16,1	16,3	17,1
Gotowanie posiłków Cooking	8,0	8,0	7,4	8,1	8,1	8,3
Oświetlenie Lighting	9,7*)	9,7*)	8,6*)	8,7*)	9,3*)	9,2*)
Urządzenia elektryczne Electrical appliances						

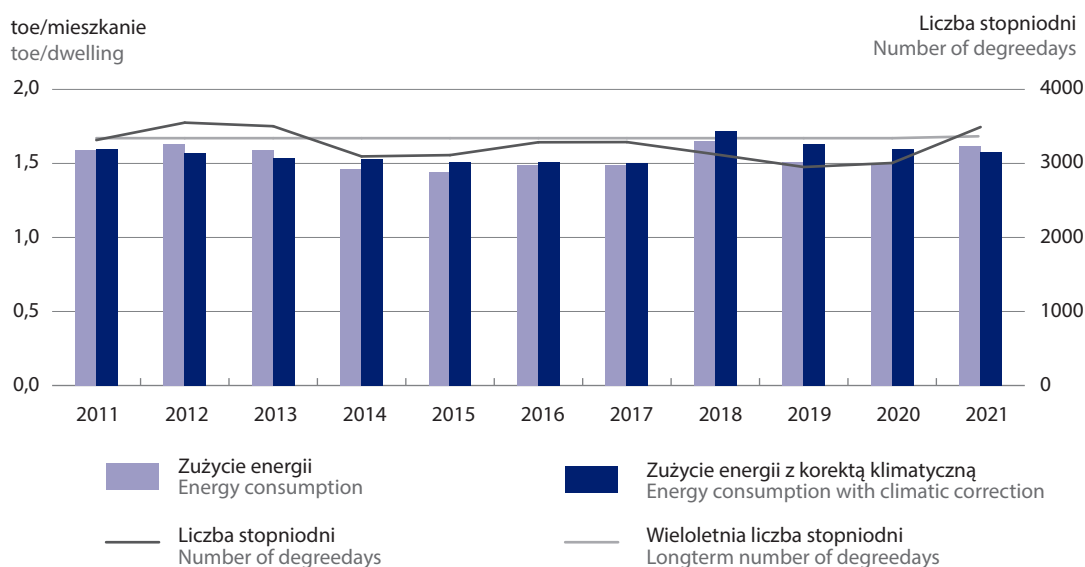
*) – łącznie oświetlenie i urządzenia elektryczne.

*) – jointly lighting and electrical appliances.

W latach 2011–2021 skumulowany roczny wskaźnik wzrostu zużycia energii na 1 mieszkanie bez uwzględnienia korekty klimatycznej wyniósł 0,18%/rok, choć w kolejnych latach odnotowywano wahania wskaźnika – najwyższy poziom osiągnął w 2018 r. (1,65 toe/mieszkanie), natomiast najniższe zużycie zanotowano w 2015 r., kiedy wyniosło 1,44 toe/mieszkanie.

Wskaźnik z uwzględnieniem korekty klimatycznej wykazywał znacznie mniejsze wahania i zmniejszył się pomiędzy rokiem 2011 i 2021 z poziomu 1,60 do 1,58 toe/mieszkanie, co oznacza skumulowany roczny spadek w wysokości 0,14%.

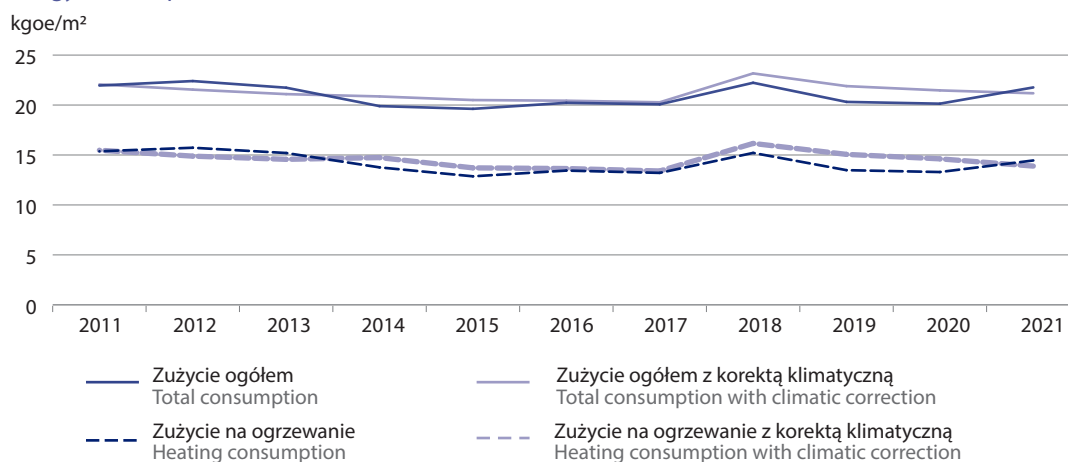
Wykres 16. Zużycie energii w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na 1 mieszkanie
Chart 16. Energy consumption in households per dwelling

Zużycie energii w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na m² mieszkania również wykazywało tendencję spadkową; wzrost zużycia został zaobserwowany w latach 2012, 2016, 2018 i w 2021, w pozostałych latach odnotowano jego zmniejszenie. Wielkość zużycia wyniosła w 2021 r. 21,8 kgoe/m², w porównaniu do 22,0 kgoe/m² w roku 2011 (skumulowany roczny spadek o 0,1%/rok). Po uwzględnieniu korekty klimatycznej skumulowany roczny wskaźnik spadku zużycia energii w gospodarstwach domowych na m² wyniósł 0,4%/rok.

Wykres 17. Zużycie energii w gospodarstwach domowych

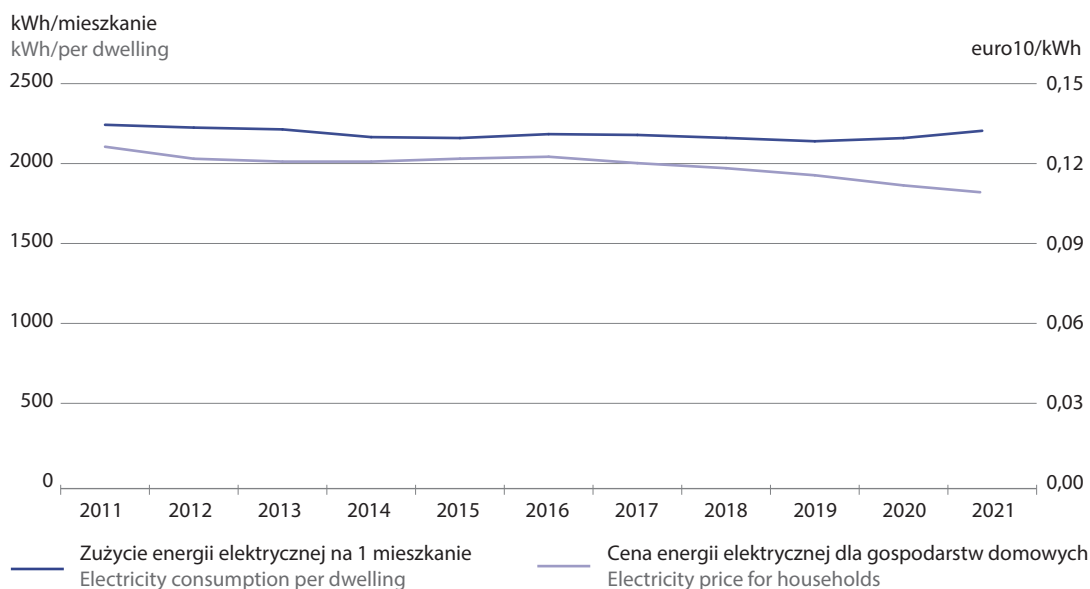
Chart 17. Energy consumption in households

Zużycie energii elektrycznej w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na mieszkanie w 2021 roku wyniosło 2276,2 kWh/mieszkanie i było o 5,4% wyższe w porównaniu z 2020 r. oraz o 1,5% wyższe w porównaniu z rokiem 2011. Cena energii elektrycznej wynosząca w 2011 r. 0,13 euro10/kWh zaczęła się systematycznie obniżać po roku 2016 sięgając wartość 0,11 euro10/kWh w 2021 roku.

Wykres 18. Cena i zużycie energii elektrycznej w gospodarstwach domowych w przeliczeniu na 1 mieszkanie

Chart 18. Electricity consumption and price in households per dwelling

1.5. Transport

1.5. Transport

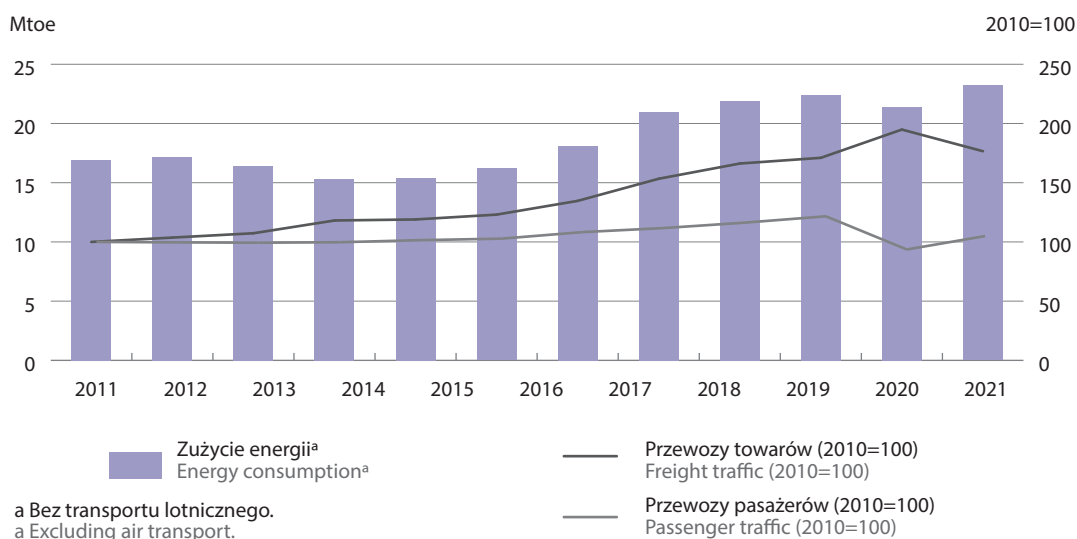
Samochód ekwiwalentny jest umowną miarą stosowaną w obliczeniach wskaźników efektywności energetycznej. Liczbę samochodów ekwiwalentnych oblicza się następująco: $Se = 0,15 * M + So + 4 * Sc + 15 * A$, gdzie Se – liczba samochodów ekwiwalentnych, M – liczba motocykli, So – liczba samochodów osobowych, Sc – liczba samochodów ciężarowych, A – liczba autobusów.

Struktura zużycia energii w transporcie pozostaje stabilna od lat; 97,1% energii zużytej w transporcie w 2021 r. zostało zużyte w transporcie drogowym, 1,6% w transporcie kolejowym, 1,2% w transporcie rurociągowym. Natomiast na krajowy transport lotniczy oraz żeglugę śródlądową przypadło łącznie 0,1%.

Zużycie paliw w transporcie drogowym pomiędzy rokiem 2011 a 2021 zwiększyło się o 35,3% (roczne skumulowane tempo wzrostu 3,1%/rok), przy jednoczesnym spadku energii w transporcie kolejowym o 1,7% (skumulowany roczny spadek zużycia energii – 0,17%/rok).. Ogółem średnie roczne tempo wzrostu zużycia paliw w transporcie (bez transportu lotniczego) wyniosło 3,1% w latach 2011–2021, dzięki czemu zużycie to w roku 2021 było o 36,2% większe w porównaniu z 2011 r.

Wykres 19. Przewozy i zużycie energii w transporcie

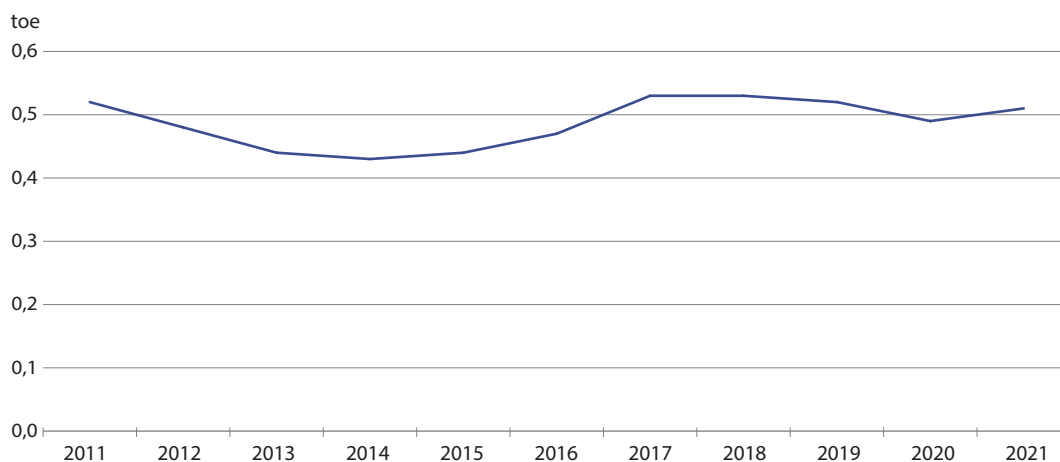
Chart 19. Passenger and freight traffic and energy consumption in transport

Zużycie paliw w przeliczeniu na samochód ekwiwalentny obniżało się od roku 2011 i osiągnęło najniższą wartość w 2014 roku (0,43 toe/samochód ekwiwalentny). W 2021 r. jego wartość wyniosła 0,51 toe/samochód ekwiwalentny.

Wykres 20. Zużycie paliw przez samochód ekwiwalentny

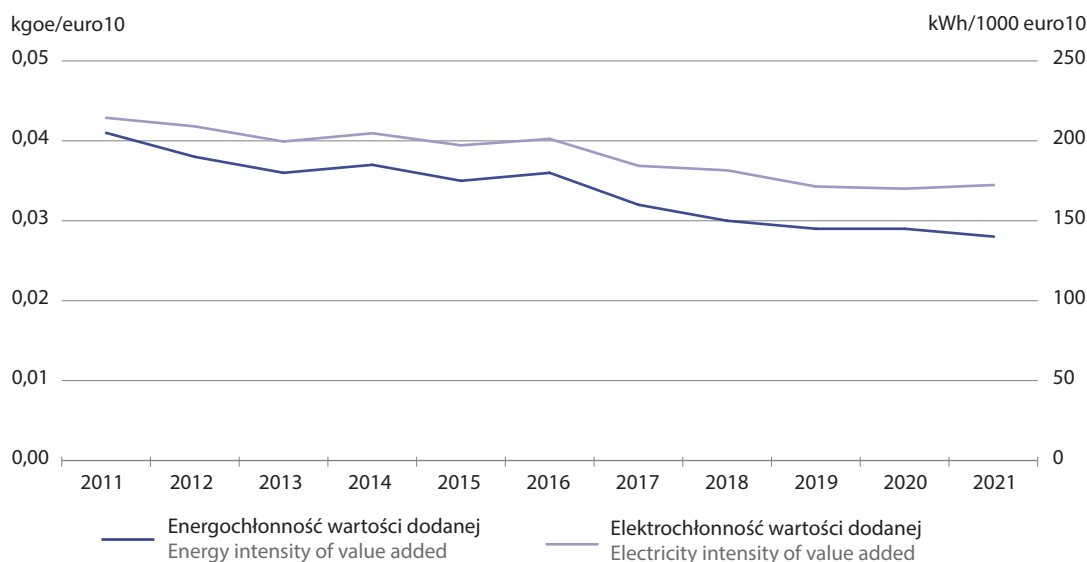
Chart 20. Fuel consumption per equivalent car

1.6. Sektor usług**1.6. Service sector**

Energochłonność wartości dodanej sektora usług w 2021 r. wyniosła 0,027 kgoe/euro10, co oznacza spadek o 4,6% w porównaniu z rokiem poprzednim. Wynik ten wpisuje się w trwający od roku 2011 spadkowy trend energochłonności w sektorze usług. W przypadku elektrochłonności wartości dodanej, wartość wskaźnika wzrosła o 2,4% w 2021 r. i wyniosła 174,1 kWh/1000 euro10.

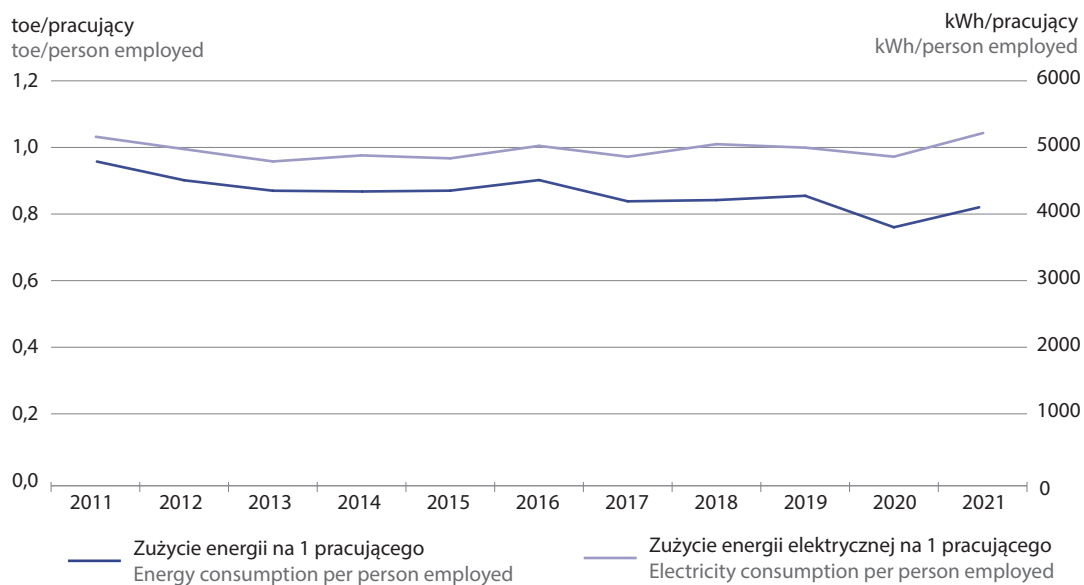
Wykres 21. Energochłonność i elektrochłonność wartości dodanej w sektorze usług

Chart 21. Energy intensity and electricity intensity in service sector

Zużycie energii na 1 pracującego w sektorze usług wyniosło w 2021 roku 0,82 toe i zwiększyło się w stosunku do roku 2020 o 6,9%. W przypadku zużycia energii elektrycznej na 1 pracującego skumulowany wskaźnik wzrostu zużycia w latach 2011–2021 wyniósł 0,2% rocznie. W 2021 r. zużycie wyniosło 5094,3 kWh/pracującego.

Wykres 22. Zużycie energii i energii elektrycznej w przeliczeniu na 1 pracującego w sektorze usług
 Chart 22. Energy and electricity consumption per person employed of the service sector

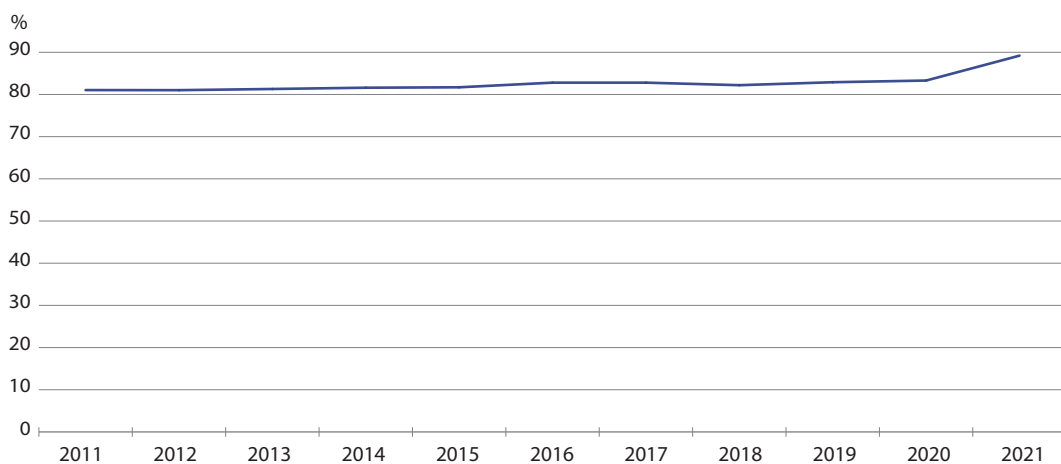

1.7. Ciepłownie

1.7. Heat plants

Sprawność ciepłowni produkujących ciepło sieciowe wzrastała systematycznie i w 2021 r. wyniosła 89,2%, w porównaniu do 81,4% osiągniętych w 2011 roku.

Wykres 23. Sprawność ciepłowni
 Chart 23. Efficiency of heat plants

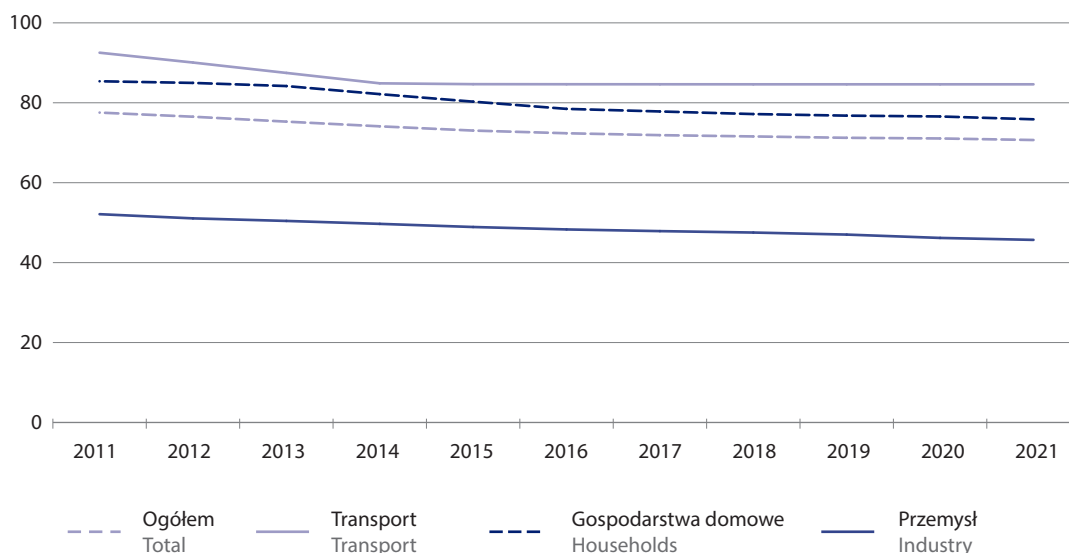
1.8. Wskaźniki ODEX i oszczędności energii

1.8. ODEX indicator and energy savings

Wskaźnik efektywności energetycznej ODEX jest otrzymywany poprzez agregowanie zmian w jednostkowym zużyciu energii, obserwowanych w danym czasie na określonych poziomach użytkowania końcowego. Wskaźnik ODEX nie pokazuje bieżącego poziomu energochłonności, lecz postęp w stosunku do roku bazowego; spadek wartości wskaźnika oznacza wzrost efektywności energetycznej. W celu zmniejszenia przypadkowych wahań oblicza się 3-letnią średnią ruchomą.

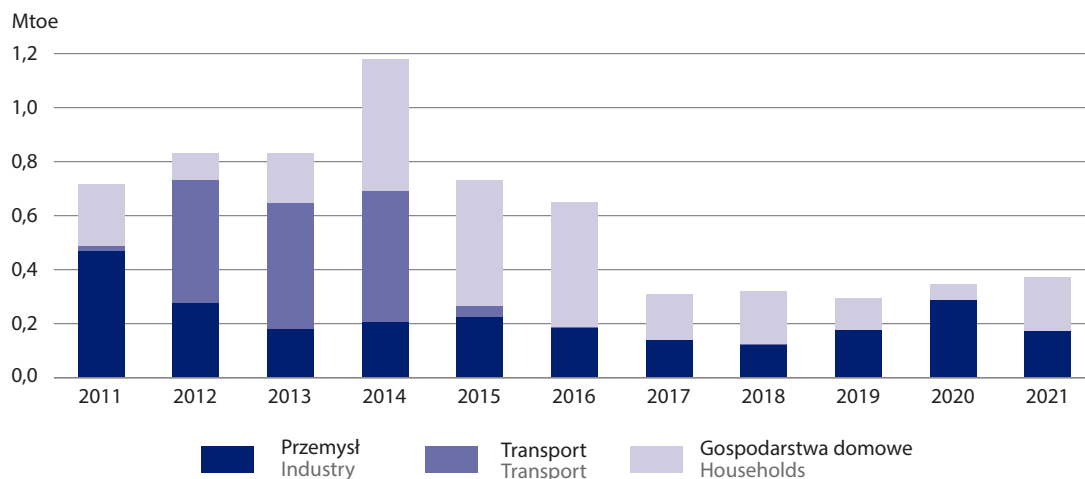
Wskaźnik ODEX liczony do podstawy 2000=100 obniżył się w latach 2011–2021 z 77,5 do 70,7 pkt. Skumulowany roczny wskaźnik poprawy efektywności energetycznej wyniósł 0,9%/rok. Najszybsze tempo poprawy (1,3% rocznie) zanotował przemysł, dla którego wartość wskaźnika wyniosła 45,7 pkt w 2021 r. Najwolniejsze tempo poprawy miało miejsce w sektorze transportu, gdzie skumulowany roczny wskaźnik poprawy w latach 2012–2021 wyniósł 0,9%/rok. W sektorze gospodarstw domowych skumulowane roczne tempo poprawy wyniosło 1,2%/rok, a wartość wskaźnika w 2021 r. 75,9 pkt.

Wykres 24. Wskaźnik ODEX
Chart 24. ODEX indicator

W latach 2011–2021 oszczędności energii zaobserwowano w trzech najważniejszych sektorach. Największe oszczędności ogółem zostały osiągnięte w 2014 r. i wyniosły 1,18 Mtoe. W kolejnych latach nastąpił jednak spadek oszczędności, co było odzwierciedleniem spowolnienia tempa poprawy efektywności energetycznej. Oszczędności osiągnięte w 2021 r. w tych trzech sektorach wyniosły jedynie 0,37 Mtoe.

Wykres 25. Oszczędności energii wg sektorów
Chart 25. Energy savings by sector

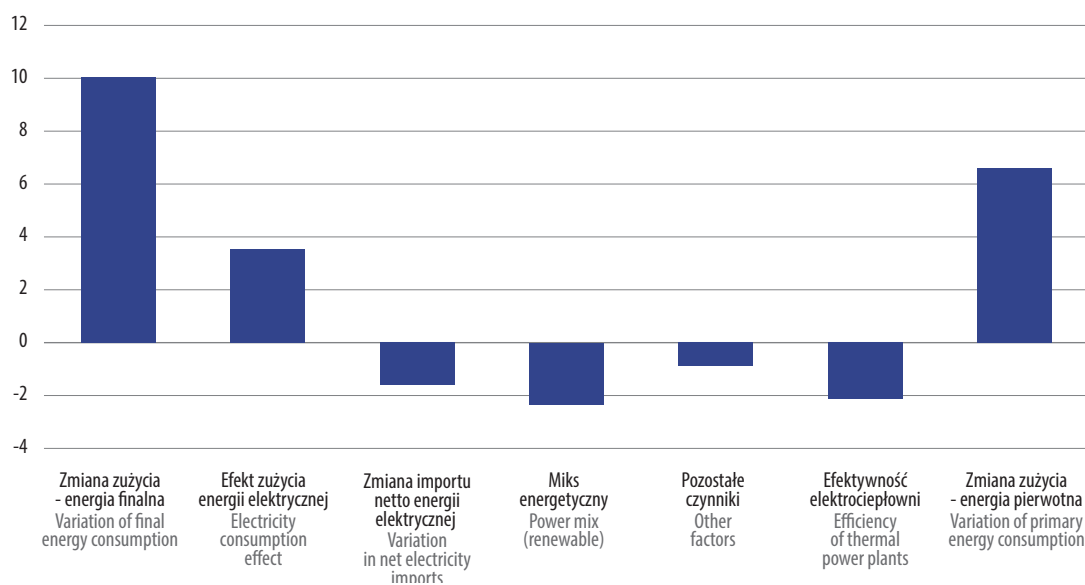

1.9. Czynniki wpływające na wielkość zużycia energii

1.9. Drivers of energy consumption

Całkowite zużycie energii pierwotnej wzrosło pomiędzy 2011 a 2021 rokiem o 6,6 Mtoe. Na wzrost tego zużycia wpływ miały: wzrost finalnego zużycia energii o 10,1 Mtoe oraz większe zużycie energii elektrycznej o 3,6 Mtoe. Na zmniejszenie zapotrzebowania na energię pierwotną wpłynęły: wzrost importu energii elektrycznej, poprawa sprawności elektrowni ciepłych (spadek zapotrzebowania o 2,1 Mtoe), zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych (spadek zapotrzebowania o 2,3 Mtoe) oraz pozostałe czynniki, które zmniejszyły zużycie o 0,9 Mtoe.

Wykres 26. Wpływ wybranych czynników na zużycie energii pierwotnej w latach 2011–2021
Chart 26. Impact of selected factors on total primary energy consumption in years 2011–2021

Największy wpływ na zmianę zużycia finalnego energii miała działalność gospodarcza, której zwiększenie przyczyniło się do wzrostu zapotrzebowania na energię o 5,2 Mtoe w przypadku przemysłu, 3,8 Mtoe – transportu, 3,2 Mtoe – usług, a jednocześnie zmniejszenia zapotrzebowania o 0,5 Mtoe w przypadku rolnictwa. W gospodarstwach domowych czynnikami wpływającymi na zwiększenie zapotrzebowania na energię były: wzrost liczby mieszkań i zmiana stylu życia (większe mieszkania). Zmiany strukturalne w przemyśle zmniejszyły zużycie energii o 0,4 Mtoe, natomiast w transporcie zwiększyły o 1,6 Mtoe. Oszczędności energii wyniosły łącznie 5,8 Mtoe, a największe zostały osiągnięte w gospodarstwach domowych (2,4 Mtoe). Warunki pogodowe wpłynęły na zwiększenie zużycia energii o 1,0 Mtoe, a pozostałe czynniki na zmniejszenie o 0,1 Mtoe.

Tablica 4. Wpływ wybranych czynników na zmianę finalnego zużycia energii w latach 2011–2021 (Mtoe)
Table 4. Impact of selected factors on final energy consumption in years 2011–2021 (Mtoe)

Wyszczególnienie Specification	Przemysł Industry	Gospodarstwa domowe Households	Transport Transport	Usługi Services	Rolnictwo Agriculture	Ogółem Total
Zmiana zużycia Consumption change	2,4	1,7	6,1	0,0	0,1	10,3
CZYNNIKI FACTORS						
Aktywność Activity	5,2	–	3,8	3,2	-0,5	11,7
Liczba mieszkań Stock of dwellings	–	1,3	–	–	–	1,3
Styl życia Lifestyle	–	1,1	–	–	–	1,1
Zmiany strukturalne Structural changes	-0,4	–	1,6	–	–	1,2
Oszczędności energii Energy savings	-2,0	-2,4	-1,4	0,0	–	-5,8
Warunki pogodowe Weather conditions	–	0,7	–	0,3	–	1,0
Pozostałe Others	-0,5	1,1	2,1	-3,4	0,5	-0,1

1.10. Polska na tle innych państw Unii Europejskiej

1.10. Poland in comparison with the European Union

W porównaniach międzynarodowych istotną kwestią jest wyeliminowanie wpływu różnic w poziomie cen towarów i usług na wartość wskaźników ekonomicznych, co uzyskuje się poprzez uwzględnienie parytetu siły nabywczej. W przypadku państwa o generalnie niższym poziomie cen dóbr i usług od porównywanego obszaru, (jak np. Polska w stosunku do UE) wyeliminowanie tych różnic prowadzi do zmniejszania wartości wskaźnika energochłonności, lepiej obrazując rzeczywistą różnicę efektywności gospodarowania energią.

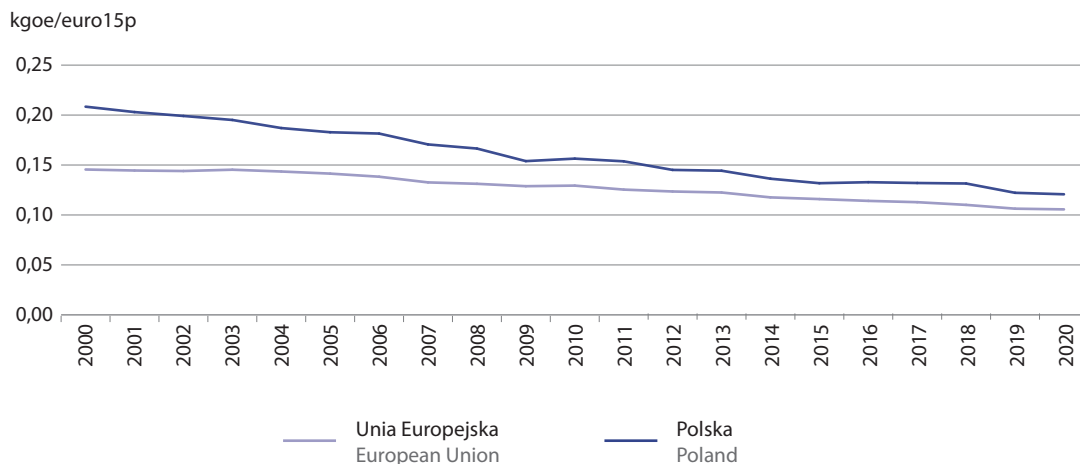
Ze względu na terminy publikowania danych na poziomie międzynarodowym, ostatnie dane w tym rozdziale dotyczą roku 2020.

Energochłonność pierwotna PKB Polski z korektą klimatyczną, wyrażona w cenach stałych z roku 2015 oraz z uwzględnieniem parytetu siły nabywczej w 2020 roku wyniosła 0,121 kgoe/euro15p i była wyższa

o 14,3% od średniej europejskiej (0,106). Różnica ta zmniejszyła się o 28,9 p.proc. w porównaniu z rokiem 2000, kiedy to energochłonność pierwotna PKB Polski z korektą klimatyczną wyniosła 0,208 kgoe/euro15p, a UE – 0,146 kgoe/euro15p. Skumulowany roczny wskaźnik poprawy energochłonności w Polsce (2,7%/rok) był w latach 2000-2020 wyższy o 1,1 p.proc. niż w Unii Europejskiej (1,6%/rok).

Wykres 27. Energochłonność pierwotna PKB z korektą klimatyczną

Chart 27. Primary intensity of GDP with climatic correction

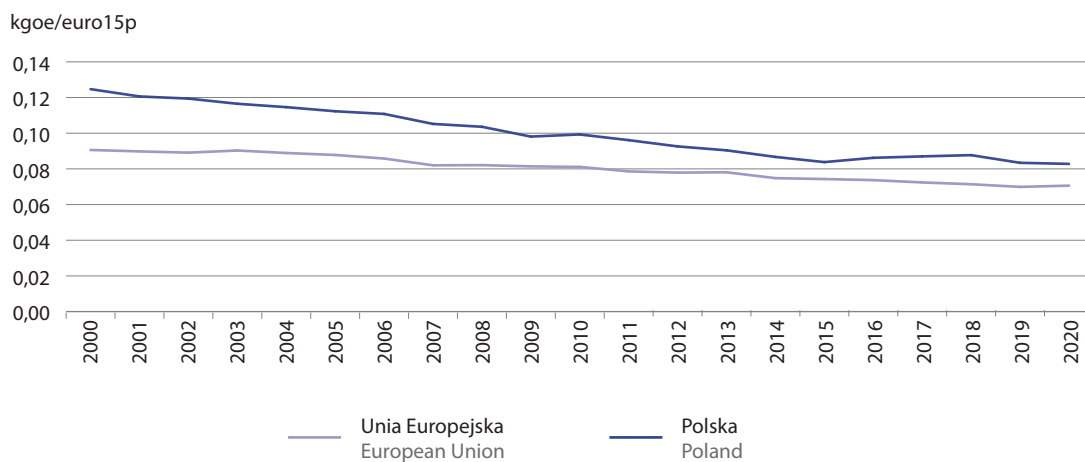

Źródło: Odyssee, www.odyssee-mure.eu
Source: Odyssee, www.odyssee-mure.eu

W przypadku energochłonności finalnej PKB z korektą klimatyczną różnica była nieznacznie bardziej niekorzystna i wyniosła w 2020 r. 17,3% pomiędzy Polską (0,083 kgoe/euro2015p), a średnią dla UE (0,071 kgoe/euro2015p). Także skumulowane roczne tempo poprawy energochłonności w latach 2000–2020 było niższe i wyniosło w prezentowanym okresie 2,0%/rok dla Polski w porównaniu z 1,2%/rok w przypadku średniej europejskiej.

Wykres 28. Energochłonność finalna PKB z korektą klimatyczną

Chart 28. Final intensity of GDP with climatic correction

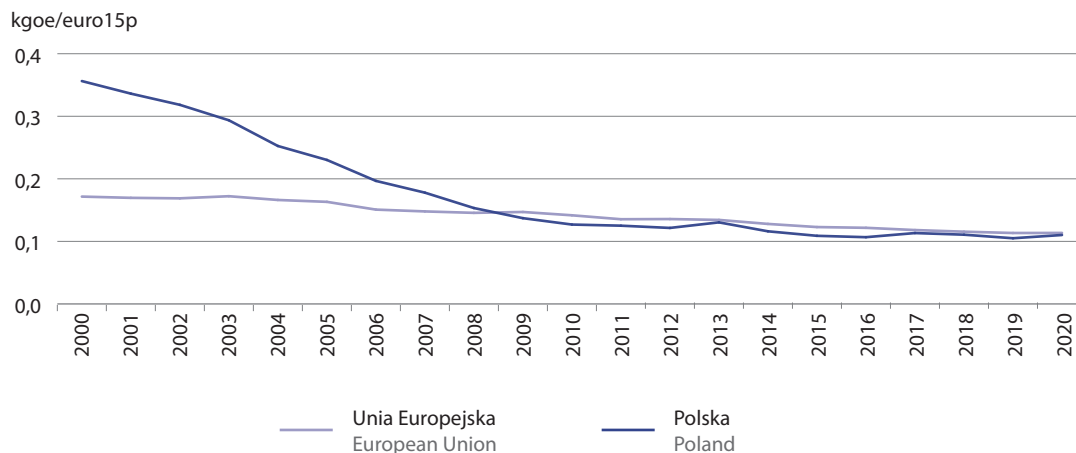

Źródło: Odyssee, www.odyssee-mure.eu
Source: Odyssee, www.odyssee-mure.eu

Skumulowane roczne tempo poprawy energochłonności przemysłu przetwórczego w Polsce także przekraczało średnią europejską i wyniosło 5,7%/rok w porównaniu z 2,0%/rok osiągniętym przez całą UE (energochłonność obliczona w średniej strukturze europejskiej; wskaźnik eliminuje większość różnic wynikających z różnej struktury przemysłu w poszczególnych krajach).

Wykres 29. Energochłonność przemysłu przetwórczego w średniej strukturze europejskiej

Chart 29. Final intensity of manufacturing in average European structure

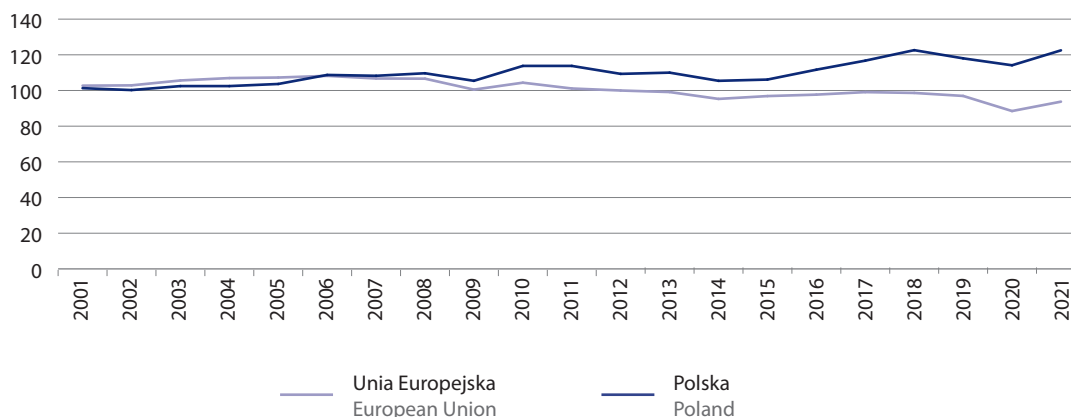

Źródło: Odyssee, www.odyssee-mure.eu
Source: Odyssee, www.odyssee-mure.eu

Wskaźnik „Dynamika zużycia energii pierwotnej” jest obliczany zgodnie z Dyrektywą 2012/27/UE jako zużycie krajowe energii brutto z wyłączeniem zużycia nieenergetycznego. Wartość dla Polski w roku 2021 wyniosła 104,0 Mtoe.

Wykres 30. Dynamika zużycia energii pierwotnej (2000=100)

Chart 30. Indices of primary energy consumption (2000=100)

Źródło: Eurostat
Source: Eurostat

Rozdział 2. Polityka efektywności energetycznej i działania na rzecz jej poprawy

Chapter 2. Energy efficiency policy and actions towards energy efficiency improvement

2.1. Polityka efektywności energetycznej Unii Europejskiej

2.1. Energy efficiency policy of the European Union

Do 2020 roku Unia Europejska realizowała pakiet klimatyczno-energetyczny, opublikowany w styczniu 2008 r., zgodnie z którym państwa członkowskie były zobowiązane do:

- redukcji emisji CO₂ o 20% w roku 2020 w porównaniu z 1990 r.;
- wzrostu zużycia energii ze źródeł odnawialnych w UE do 20% w 2020 r., dla Polski ustalono 15%;
- zwiększenia efektywności energetycznej w roku 2020 o 20% w stosunku do roku 2005.

Ramy polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, na podstawie uchwalonych w 2018 i 2019 roku aktów prawnych, zawierają następujące ogólnounijne założenia i cele energetyczne na lata 2021–2030.

- ograniczenie o co najmniej 40% emisji gazów cieplarnianych (w stosunku do poziomu z 1990 r.). Cel redukcyjny dla Polski w zakresie emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem ETS został określony na poziomie -7% w 2030 r. w porównaniu z poziomem w roku 2005. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 40% jest realizowane za pomocą unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego z celami redukcyjnymi państw członkowskich i rozporządzenia w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa. W ten sposób wszystkie sektory przyczynią się do osiągnięcia 40% celu redukcji emisji CO₂ poprzez zmniejszenie emisji i zwiększenie pochłaniania gazów cieplarnianych.
- zwiększenie do co najmniej 32% udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii brutto w UE. W ramach realizacji ogólnounijnego celu Polska deklaruje osiągnięcie do 2030 r. 21–23%¹ udziału OZE w finalnym zużyciu energii brutto (zużycie łącznie w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz na cele transportowe).
- zwiększenie o co najmniej 32,5% efektywności energetycznej. Dla Polski krajowy cel w zakresie poprawy efektywności energetycznej do 2030 r. ustalony został na poziomie 23% w odniesieniu do zużycia energii pierwotnej według prognozy PRIMES 2007, co odpowiada zużyciu energii pierwotnej na poziomie 91,3 Mtoe w roku 2030.

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu we wrześniu 2020 r. Komisja zaproponowała zwiększenie docelowego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem emisji i pochłaniania emisji, do co najmniej 55% do 2030 r. w stosunku do poziomu z 1990 r. Realizacja tego celu będzie wdrażana poprzez pakiet „Gotowi na 55” (ang. „Fit for 55”), gdzie zawarte będą zmiany przepisów dotyczących klimatu, energii i transportu dostosowujące obecnie obowiązujące przepisy do celów przewidzianych na lata 2030 i 2050, którymi są osiągnięcie celu redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55% w 2030 i neutralności klimatycznej w 2050.

"Gotowi na 55"

Pakiet ten stanowi zestaw wniosków ustawodawczych, które mają na celu zmianę i uaktualnienie unijnych przepisów oraz ustanowienie nowych inicjatyw – tak, aby polityka Unii Europejskiej umożliwiła realizację wyznaczonych celów klimatycznych. Poniżej przedstawiono kluczowe elementy polityki wdrażanej w ra-

¹ Cel 23% będzie możliwy do osiągnięcia w sytuacji przyznania Polsce dodatkowych środków unijnych, w tym przeznaczonych na sprawiedliwą transformację.

mach pakietu „Gotowi na 55” ze wskazaniem na już uchwalone przepisy, jak i te, co do których osiągnięto wstępne porozumienie.

Przepisy uchwalone w okresie marzec-kwiecień 2023:

- reforma unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) dla sektora wytwarzania energii i sektora przemysłu, które charakteryzują się wysoką energochłonnością. W ramach wdrażanych zmian, uwzględnione zostały następujące elementy:
 - włączenie do systemu emisji z transportu morskiego,
 - wygaszanie bezpłatnych uprawnień dla niektórych sektorów i szybsza redukcja uprawnień do emisji,
 - redukcja emisji dwutlenku węgla w lotnictwie międzynarodowym (CORSIA) przez wprowadzenie systemu mechanizmu kompensacji i redukcji,
 - zwiększenie finansowania dwóch funduszy: modernizacyjnego i innowacyjnego,
 - zmianę rezerwy stabilności rynkowej,
 - utworzenie odrębnego systemu handlu uprawnieniami do emisji dla transportu drogowego, budynków i paliw w dodatkowych sektorach;
- Społeczny Fundusz Klimatyczny – utworzony fundusz ma na celu wspieranie działań i inwestycji w gospodarstwach domowych, mikroprzedsiębiorstwach i użytkowników transportu znajdujących się w trudnej sytuacji. Fundusz ma na celu zaradzenie społecznym i dystrybucyjnym skutkom nowego systemu uprawnień do emisji w budownictwie i transporcie drogowym,
- w sektorach nieobjętych systemem EU ETS ani rozporządzeniem o gruntach i leśnictwie (LULUCF) przewidziane są wiążące roczne limity emisyjne. Do sektorów tych należą: transport drogowy i krajowy morski, rolnictwo, drobny przemysł, budynki i odpady. W ramach pakietu „Gotowi na 55” podniesiony został cel redukcyjny w tych sektorach przewidziany na 2030 r. – wzrost z 29% do 40% w porównaniu z 2005 r.,
- graniczny podatek węglowy – mechanizm, który ma na celu dostosowanie cen na granicach z uwzględnieniem emisji dwutlenku węgla w taki sposób, aby nie dochodziło do sytuacji w której działania redukcyjne Unii Europejskiej są kompensowane przez wzrost emisji poza jej terytorium w wyniku przeniesienia produkcji poza terytorium Unii,
- zwiększenie celów w zakresie redukcji emisji i większego pochłaniania gazów w sektorze użytkowania gruntów i leśnictwa, które reguluje rozporządzenie LULUCF. Nowy cel, w postaci pochłanianych gazów cieplarnianych netto, w 2030 r. wynosi 310 mln ton ekwiwalentu CO₂. Każde z państw członkowskich posiada określony wiążący cel krajowy w tym zakresie,
- przepisy przewidujące sukcesywne ogólnounijne cele dla redukcji emisji dla samochodów osobowych i dostawczych do 2030 r. i 100 procentową redukcję w 2035 roku dla nowych pojazdów. Przepisy zostały formalnie przyjęte przez Radę Europejską w marcu 2023.

Poniżej przedstawiono przepisy w zakresie których osiągnięto wstępne porozumienia przez Radę i Parlament Europejski lub wypracowano propozycje w okresie czerwiec 2022–kwiecień 2023:

- wypracowane zostało porozumienie w zakresie nowych przepisów o redukcji emisji metanu w sektorze energetycznym. Mają one na celu usprawnić proces monitoringu emisji i ich redukcji, biorąc pod uwagę to, że metan jest drugim po dwutlenku węgla najbardziej istotnym gazem cieplarnianym,
- w celu ograniczania emisji z ruchu lotniczego planowane jest wdrożenie projektu ReFuelEU Aviation – transformacja w kierunku wykorzystania zaawansowanych biopaliw i e-paliw,
- w celu ograniczania emisji w transporcie morskim osiągnięto wstępne porozumienia odnośnie do stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim (FuelEU Maritime) w celu redukcji, nawet o 75%, do 2050 r. emisji gazów cieplarnianych,

- wstępne porozumienie w zakresie infrastruktury paliw alternatywnych, która ma umożliwiać doładowanie lub tankowanie pojazdów oraz statków paliwami alternatywnymi. Nowe przepisy mają na celu przyspieszenie wdrażania tej infrastruktury i znaczne ograniczenie śladu węglowego,
- jednym z kluczowych aspektów jest nowelizacja dyrektywy o odnawialnych źródłach energii. Obecna propozycja stanowi, aby do 2030 r. podnieść z 32% do minimum 40% obecny cel Unii Europejskiej w zakresie udziału odnawialnych źródeł energii w miksie energetycznym. Zaproponowano wprowadzenie sektorowych celów częściowych, w szczególności w tych sektorach, gdzie integracja odnawialnych źródeł energii przebiega wolniej niż przewidywano,
- nowelizacja dyrektywy o efektywności energetycznej. Planowane jest zmniejszenie do 2030 roku zużycia końcowego energii na poziomie Unii Europejskiej o 11,7% w porównaniu z prognozami z roku 2020. Przepisy zakładają m.in. zaostrzenie obowiązków rocznych oszczędności energii i wprowadzenie zmniejszenia zużycia energii w budynkach sektora publicznego,
- nowelizacja dyrektywy o charakterystyce energetycznej budynków – zakładająca, że do 2030 roku i później, budynki w Unii Europejskiej były bardziej efektywne energetycznie. Wdrożenie nowych przepisów zakłada, że od 2030 roku wszystkie nowe budynki będą bezemisyjne, a do 2050 roku istniejące budynki zostaną przekształcone w budynki bezemisyjne,
- wdrożenie pakietu, mającego na celu stworzenie rynku wodoru i zdekarbonizowanego gazu, który pozwoli na zmniejszenie śladu węglowego na rynku gazowym. Głównym celem jest przejście z gazu ziemnego do gazów odnawialnych i niskoemisyjnych, a także ich rozpowszechnienie w Unii Europejskiej do 2030 r.,
- nowelizacja dyrektywy o opodatkowaniu produktów energetycznych i energii elektrycznej, w celu dostosowania opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej w zakresie unijnej polityki; ochronę i usprawnienie unijnego rynku wewnętrznego poprzez aktualizację zakresu produktów energetycznych i struktury stawek; utrzymanie zdolności państw członkowskich do generowania dochodów budżetowych.

Długoterminowe strategie Unii Europejskiej

Komisja Europejska 28 listopada 2018 r. przedstawiła komunikat pt. „Czysta planeta dla wszystkich”, stanowiący długoterminową strategiczną wizję dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki do 2050 roku.

Strategia pokazuje, w jaki sposób Europa może przewodzić w dążeniu do osiągnięcia neutralności klimatycznej poprzez inwestycje w realistyczne rozwiązania technologiczne, wzmocnienie pozycji obywateli i dostosowanie działań politycznych w ważnych obszarach, takich jak polityka przemysłowa, finanse i badania naukowe. W procesie transformacji energetycznej ważne jest również zagwarantowanie sprawiedliwości społecznej.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu (EU/2018/1999), zobowiązuje państwa członkowskie do opracowania długoterminowych strategii krajowych i do zapewnienia spójności między tymi strategiami a swoimi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030. Strategie powinny być opracowywane co 10 lat z perspektywą do 2050 roku oraz aktualizowane co 5 lat w razie potrzeby.

Komisja Europejska dokona oceny, czy krajowe strategie długoterminowe są odpowiednie, aby UE mogła wspólnie osiągnąć cele i zadania określone w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i przedstawi informacje na temat wszelkich luk w zakresie ustalonych celów zbiorowych.

Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu

Na mocy uzgodnień przedstawionych w ramach pakietu Czysta energia dla wszystkich Europejczyków, przyjętego w 2019 r., kraje UE zostały zobligowane do opracowania Krajowych planów na rzecz energii i klimatu (KPEiK), do końca 2019 roku.

W 2020 r. Komisja opublikowała szczegółową ogólnounijną ocenę ostatecznych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. W ramach kolejnych działań oraz w ramach sprawozdania o unii energetycznej na 2020 r., Komisja opublikowała indywidualne oceny każdego z planów krajowych, stanowiące wytyczne do dalszej ich realizacji.

Każdy kraj musi co dwa lata przedłożyć sprawozdanie z dokonanych postępów w realizacji KPEiK. Komisja będzie monitorować postępy UE jako całości w osiągnięciu ustalonych celów.

Natomiast jeszcze na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE, artykułu 3 ust. 1. dyrektywy 2012/27/UE, każde państwo członkowskie ustaliło orientacyjną krajową wartość docelową w zakresie zużycia energii pierwotnej lub końcowej. Wartości docelowe wyrażono w kategoriach bezwzględnego poziomu zużycia energii pierwotnej i końcowej w roku 2020.

Artykuł 7 dyrektywy 2012/27/UE nałożył też na każde państwo członkowskie obowiązek ustanowienia systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej. System ten powinien zapewnić osiągnięcie przez dystrybutorów energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, które zostały wyznaczone jako strony zobowiązane i które prowadzą działalność na terytorium danego państwa członkowskiego, łącznego celu w zakresie oszczędności energii końcowej do dnia 31 grudnia 2020 r. Cel ten jest co najmniej równoważny osiągnięciu przez wszystkich dystrybutorów energii lub wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii nowych oszczędności energii każdego roku od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w wysokości 1,5% rocznego wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym uśrednionej w ostatnim trzyletnim okresie przed dniem 1 stycznia 2013 r. Wolumen sprzedaży energii zużytej w transporcie może być częściowo lub całkowicie wyłączony z tego obliczenia.

Priorytet zwiększania efektywności energetycznej wyraża dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (zmieniona dyrektywa EED), która weszła w życie 24 grudnia 2018 r.

Zmieniona dyrektywa EED jako cel przedstawia zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 32,5% w 2030 r., jednocześnie zakładając, iż w 2030 r. zużycie energii pierwotnej w krajach UE nie będzie większe niż 1 273 Mtoe, co stanowi ok. 53,3 mln TJ.

W uzupełnieniu, w zmienionej EED, art. 7 dotyczącym obowiązku oszczędności energii wskazano, iż państwa członkowskie muszą osiągnąć łączne oszczędności końcowego zużycia energii w każdym roku od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. co najmniej w wysokości 1,5% wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym. Ponadto w okresie 01.01.2021 r. – 31.12.2030 r. muszą osiągać co roku nowe oszczędności w wysokości 0,8% rocznego zużycia energii końcowej (uśrednionego dla lat 2016–2018). Dodatkowo państwa członkowskie po 2030 r. przez kolejne 10 lat nadal muszą realizować nowe roczne oszczędności, chyba że przegląd KE w 2027 r. wykaże, że nie jest to konieczne. W art. 7 podano również sposoby obliczania wymaganej wielkości oszczędności energii.

W pakiecie regulacji UE uchwalonych w 2018 r. jest również dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej:

1. Każde państwo członkowskie ustanawia długoterminową strategię renowacji służącą wspieraniu renowacji krajowych zasobów budynków mieszkaniowych i niemieszkaniowych, zarówno publicznych, jak i prywatnych, aby zapewnić do 2050 r. wysoką efektywność energetyczną i dekarbonizację zasobów budowlanych, umożliwiając opłacalne przekształcenie istniejących budynków w budynki o niemal zerowym zużyciu energii;
2. W swoich długoterminowych strategiach renowacji każde państwo członkowskie ustala plan zawierający działania i określone na poziomie krajowym wymierne wskaźniki postępów służące osiągnięciu długoterminowego celu na 2050 r. zakładającego zredukowanie emisji gazów cieplarnianych w Unii o 80–95% w porównaniu z 1990 r., w celu zapewnienia wysokiej efektywności energetycznej i dekarbonizacji krajowych zasobów budowlanych oraz w celu umożliwienia opłacalnego przekształcenia istniejących budynków w budynki o niemal zerowym zużyciu energii. Plan działania zawiera orientacyjne cele pośrednie na lata 2030, 2040 i 2050 oraz określa, jak przyczyniają się one do osiągnięcia celów Unii w zakresie efektywności energetycznej zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE.
3. Dla wsparcia inwestycji w renowację państwa członkowskie ułatwiają dostęp do odpowiednich mechanizmów:
 - a) agregacji projektów, w tym przez platformy lub grupy inwestycyjne oraz poprzez konsorcja małych i średnich przedsiębiorstw, aby ułatwić inwestorom dostęp oraz zapewnić potencjalnym klientom

- rozwiązania pakietowe,
- b) zmniejszania ryzyka dotyczącego działań w zakresie efektywności energetycznej dla inwestorów i sektora prywatnego,
- c) wykorzystania funduszy publicznych do lewarowania dodatkowych inwestycji w sektorze prywatnym,
- d) wspierania inwestycji w zasoby energooszczędnych budynków użytku publicznego,
- e) łatwo dostępnych i przejrzystych narzędzi doradczych, takich jak punkty kompleksowej obsługi dla konsumentów czy usługi doradcze w zakresie energii, dotyczące właściwych renowacji zwiększających efektywność energetyczną i instrumentów finansowania.

2.2. Polityka efektywności energetycznej w Polsce do 2020 r.

2.2. Energy efficiency policy in Poland until 2020

Do najważniejszych dokumentów definiujących politykę efektywności energetycznej do 2020 należały:

- Polityka Energetyczna Polski do 2030 roku;
- Krajowe Plany Działań (KPD) dotyczące efektywności energetycznej (1, 2, 3, 4 KPD odpowiednio z lat 2007, 2012, 2014, 2017), do których opracowywania obligowały dyrektywy 2006/32/WE oraz 2012/27/UE.

W odniesieniu do regulacji prawnych, uchwalona została w 2011 r. ustawa o efektywności energetycznej (Dz. U. 2011 Nr 94, poz. 551), której celem był rozwój mechanizmów stymulujących poprawę efektywności energetycznej. Ustawa przede wszystkim wprowadziła obowiązek pozyskania odpowiedniej ilości świadectw efektywności energetycznej, tzw. białych certyfikatów, przez przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawę z 2011 r. zastąpiła ustawa o efektywności energetycznej z dnia 20 maja 2016 r. (Dz. U. 2016 poz. 831), mająca na celu dalszą poprawę efektywności energetycznej polskiej gospodarki oraz zapewnienie realizacji krajowego celu w zakresie efektywności energetycznej.

Ustawa wprowadziła regulację, zgodnie z którą jednostka sektora publicznego może realizować i finansować przedsięwzięcia na podstawie umowy o poprawę efektywności energetycznej. Wszystkie polskie organy władzy publicznej mają obowiązek zakupu efektywnych energetycznie produktów i usług. Muszą kupować lub wynajmować efektywnie energetyczne budynki oraz wypełnić zalecenia dotyczące efektywności energetycznej w budynkach modernizowanych i przebudowywanych, należących do skarbu państwa.

Krajowe cele w zakresie oszczędności energii do 2020 i uzyskane oszczędności energii

Ustalenie krajowego celu efektywności energetycznej na 2020 r. stanowiło realizację art. 3 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE. W tabeli 5 przedstawiono cel efektywności energetycznej dla Polski ustalony zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE. Cel ten rozumiany jest jako osiągnięcie w latach 2010–2020 ograniczenia zużycia energii pierwotnej o 13,6 Mtoe, co w warunkach wzrostu gospodarczego oznacza także poprawę efektywności energetycznej gospodarki. Cel, wyrażony również w kategoriach bezwzględnego poziomu zużycia energii pierwotnej i finalnej w 2020 r., ustalony został na podstawie danych opracowanych w ramach analiz i prognoz przeprowadzonych na potrzeby dokumentu rządowego „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”.

Tablica 5. Cele efektywności energetycznej na 2020 r. zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE

Table 5. Energy efficiency targets for 2020, pursuant to Directive 2012/27/EU

Cel w zakresie efektywności energetycznej Energy efficiency targets	Bezwzględne zużycie energii w 2020 r. Energy consumption in absolute terms in 2020	
Ograniczenie zużycia energii pierwotnej w latach 2010–2020 (Mtoe) Reduction of primary Energy consumption in years 2010–2020 (Mtoe)	Finalne zużycie energii w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Final energy consumption in absolute terms (Mtoe)	Zużycie energii pierwotnej w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Primary energy consumption in absolute terms (Mtoe)
13,6	71,6	96,4 ²

² Zgodnie z wartościami odniesienia dla Polski zawartymi w prognozie wykonanej dla Komisji Europejskiej (PRIMES – Baseline 2007) zużycie energii pierwotnej prognozowane jest na poziomie 110 Mtoe w 2020 r., zatem uwzględniając ograniczenie zużycia energii o 13,6 Mtoe otrzymano: 110 Mtoe – 13,6 Mtoe = 96,4 Mtoe.

2.3. Polityka efektywności energetycznej Polski po 2020 r.

2.3. Energy efficiency policy in Poland after 2020

Politykę energetyczną państwa w dalszej perspektywie przedstawiają strategiczne dokumenty ramowe. Należą do nich:

- Polityka Energetyczna Polski do 2040 roku, przyjęta przez Radę Ministrów dnia 2 lutego 2021. Po 12 latach od ustanowienia poprzedniej polityki, przyjęto nowy dokument strategiczny, wyznaczający kierunki rozwoju tego sektora.
- Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021–2030 (KPEiK), do opracowania którego zobligowały Polskę przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady.
- Długoterminowa strategia renowacji budynków przyjęta uchwałą nr 23/2022 Rady Ministrów w dniu 9 lutego 2022 r.

Polityka energetyczna Polski do 2040 r. (PEP2040) wyznacza ramy transformacji energetycznej w Polsce. Zawiera strategiczne uzgodnienia w zakresie doboru technologii służących budowie niskoemisyjnego systemu energetycznego. PEP2040 stanowi wkład w realizację Porozumienia paryskiego zawartego w grudniu 2015 r. podczas 21. konferencji stron Ramowej konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP21) z uwzględnieniem konieczności przeprowadzenia transformacji w sposób sprawiedliwy i solidarny. PEP2040 określa krajowy udział w realizacji polityki klimatyczno-energetycznej UE, której ambicja i dynamika istotnie wzrosły w ostatnim okresie. Polityka energetyczna Polski uwzględnia skalę wyzwań związanych z dostosowaniem krajowej gospodarki do uwarunkowań regulacyjnych UE związanych z celami klimatyczno-energetycznymi na 2030 r., Europejskim Zielonym Ładem, planem odbudowy gospodarczej po pandemii COVID i dążeniem do osiągnięcia neutralności klimatycznej zgodnie z krajowymi możliwościami, jako wkładu w realizację Porozumienia Paryskiego. W wyniku wdrażanego pakietu „Gotowi na 55” konieczne będą adaptacje strategicznych dokumentów ramowych tak, aby były one spójne z polityką Unii Europejskiej. Ponadto należy mieć na uwadze kształtowanie polityki w zakresie efektywności energetycznej wynikającej z uwarunkowań geopolitycznych. W najbliższym horyzoncie czasowym największym wyzwaniem jest sytuacja wynikająca z wojny w Ukrainie i konsekwencji rezygnacji z importu surowców energetycznych z Rosji. Jest to dodatkowy czynnik stymulujący wdrażanie szeroko pojętej efektywności energetycznej i transformacji sektora energetycznego.

PEP2040 jest jedną z dziewięciu zintegrowanych strategii sektorowych, wynikających ze *Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020*, z perspektywą do 2030, przyjętą w 2017 roku. PEP2040 jest spójna z Krajowym planem na rzecz energii i klimatu na lata 2021–2030.

Wskazano trzy filary PEP:

- I filar – Sprawiedliwa transformacja;
- II filar – Zeroemisyjny system energetyczny;
- III filar – Dobra jakość powietrza.

W PEP2040 sformułowano cele szczegółowe, wśród których znajduje się poprawa efektywności energetycznej.

Polska wyznacza krajowy cel w zakresie poprawy efektywności energetycznej do 2030 r. na poziomie 23% w odniesieniu do zużycia energii pierwotnej w 2020 r. według prognozy PRIMES 2007, który jest zbliżony do celu przyjętego w KPEiK na lata 2021–2030.

Zgodnie z prognozami do Polityki Energetycznej Polski do 2040 roku, zużycie energii pierwotnej w 2030 r. kształtować się będzie na poziomie ok. 90,7 Mtoe, a zatem w wartościach naturalnych cel przekładać się będzie na redukcję zużycia energii pierwotnej o ok. 27,9 Mtoe w porównaniu do prognoz PRIMES 2007 (przewidywanymi na ten rok zużycie energii pierwotnej na poziomie ok. 118,6 Mtoe).

Prognozowane zużycie energii finalnej do 2030 r. wynosić będzie ok. 65,5 Mtoe, zatem planowane działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej prowadzić będą do redukcji zużycia energii finalnej o ok. 20 Mtoe w porównaniu z prognozami PRIMES 2007. Spadek zużycia energii pierwotnej do poziomu 90,7 Mtoe w 2030 r. jest zbliżony do celu (91,3 Mtoe), jaki wskazano w PEP2040 i KPEiK – tj. zmniejszenie o 23% zużycia energii pierwotnej w stosunku do prognoz na ten rok wg PRIMES 2007.

Tablica 6. Cele efektywności energetycznej na 2030 r. oraz prognoza zużycia energii w latach 2030 i 2040
 Table 6. Energy efficiency targets for 2030 and energy consumption forecast for years 2030 and 2040

Cel w zakresie efektywności energetycznej Energy efficiency target	Bezwzględne zużycie energii w 2030 r. Energy consumption in absolute terms in 2030		Bezwzględne zużycie energii w 2040 r. Energy consumption in absolute terms in 2040	
	Finalne zużycie energii w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Final energy consumption in absolute terms (Mtoe)	Zużycie energii pierwotnej w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Primary energy consumption in absolute terms (Mtoe)	Finalne zużycie energii w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Final energy consumption in absolute terms (Mtoe)	Zużycie energii pierwotnej w wartościach bezwzględnych (Mtoe) Primary energy consumption in absolute terms (Mtoe)
Ograniczenie zużycia energii pierwotnej w latach 2020–2030 (Mtoe) Reduction of primary energy consumption in the years 2010–2020 (Mtoe)	27,3	90,7	65,1	87,6

Przewiduje się, że całkowita skumulowana oszczędność energii finalnej w latach 2021–2030 wyliczona zgodnie z wytycznymi znowelizowanej dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, z wykorzystaniem prognoz dot. średniego rocznego zużycia energii końcowej z lat 2016–2018 wynosić będzie 30 690 ktoe.

Natomiast w dniu 30 grudnia 2019 r. Polska przekazała Komisji Europejskiej *Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021–2030*, wypełniając tym samym obowiązek nałożony na Polskę przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady.

Krajowy plan działań na rzecz energii klimatu na lata 2021–2030 przedstawia założenia i cele oraz polityki i działania na rzecz realizacji 5 wymiarów unii energetycznej:

1. Bezpieczeństwa energetycznego;
2. Wewnętrznego rynku energii;
3. Efektywności energetycznej;
4. Obniżenia emisyjności;
5. Badań naukowych, innowacji i konkurencyjności.

Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej zostaje zastąpiony od roku 2019 przez niniejszy *Krajowy plan na rzecz energii i klimatu*.

Krajowy plan na rzecz energii i klimatu uwzględnia wnioski z uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych, jak również wnioski z konsultacji regionalnych oraz rekomendacji Komisji Europejskiej C(2019) 4421 z dnia 18 czerwca 2019 r. Dokument został sporządzony w oparciu o krajowe strategie rozwoju zatwierdzone na poziomie rządowym (m.in. Strategia zrównoważonego rozwoju transportu do 2030 roku, Polityka ekologiczna Państwa 2030, Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa 2030) oraz uwzględniając projekt Polityki energetycznej Polski do 2040 r.

Wyznacza następujące cele klimatyczno-energetyczne na 2030 r.:

- 7% redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem ETS w porównaniu do poziomu w roku 2005,
- 21–23% udziału OZE w finalnym zużyciu energii brutto (cel 23% będzie możliwy do osiągnięcia w sytuacji przyznania Polsce dodatkowych środków unijnych, w tym przeznaczonych na sprawiedliwą transformację), uwzględniając:
 - 14% udziału OZE w transporcie,
 - roczny wzrost udziału OZE w ciepłownictwie i chłodnictwie o 1,1% średniorocznie.
- wzrost efektywności energetycznej o 23% w porównaniu z prognozami PRIMES2007,
- redukcję do 56-60% udziału węgla w produkcji energii elektrycznej.

Należy mieć na uwadze, że powyższe cele będą musiały być zrewidowane z uwagi na nowe regulacje wynikające z pakietu „Gotowi na 55”, który ustala nowe, jeszcze bardziej ambitne cele klimatyczno-energetyczne.

Cele sektorowe związane z wymiarem efektywność energetyczna

Budownictwo

Według KPEiK, przewidywana wartość docelowa oszczędności energii na lata 2021–2030, związana z podjęciem działań poprawiających charakterystykę energetyczną budynków powinna wynieść 43 440,1 MWh.

Cele w zakresie długoterminowej renowacji krajowych zasobów budynków mieszkalnych zostały określone w Narodowym Programie Mieszkaniowym:

- udział ocieplonych budynków mieszkalnych w całości zasobów mieszkaniowych wyniesie 70% w 2030 roku (w porównaniu z 58,8% w 2015 r.),
- zmniejszenie liczby osób zamieszkujących w warunkach substandardowych ze względu na przeludnienie, zły stan techniczny lub brak instalacji technicznych do liczby 3 300 tys. w 2030 roku (z poziomu 5 360 tys. w 2011 r.).

Opracowana Długoterminowa Strategia Renowacji przedstawia plany termomodernizacji zasobów budynków mieszkalnych i niemieszkalnych zarówno publicznych, jak i prywatnych, która będzie miała na celu zapewnienie poprawy efektywności energetycznej i niskoemisyjności zasobów budynków, przez umożliwienie racjonalnego pod względem kosztów przekształcenia istniejących budynków w budynki o niemal zerowym zużyciu energii.

Opracowanie przedstawia wytyczne co do kształtu polityki w obszarze renowacji budynków oraz trzy scenariusze dla termomodernizacji zasobów budowlanych w perspektywie do 2050 r.

Przygotowanie i aktualizacja Długoterminowej Strategii Renowacji stanowi spełnienie obowiązku wynikającego z art. 2a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, s. 13, z późn.zm.).

Według scenariusza rekomendowanego, do 2050 roku 66% budynków zostanie doprowadzonych do standardu pasywnego, a 21% do standardu energooszczędnego. Pozostałe 13% budynków, których z przyczyn technicznych bądź ekonomicznych nie da się tak głęboko zmodernizować, trafi do przedziału efektywności określonego wartościami zapotrzebowania na energię pierwotną 90-150 kWh/(m²·rok). Scenariusz prognozuje średnie roczne tempo renowacji na poziomie około 4%, przy czym tempo głębokiej termomodernizacji do najwyższego standardu nie przekracza istotnie 3%, a ten poziom jest osiągany dopiero po roku 2035. Do tego momentu przewiduje się zbudowanie odpowiednich kompetencji i potencjału wśród dostawców niezbędnych rozwiązań technologicznych.

Ogółem, opłacalna pod względem ekonomicznym termomodernizacja potencjalnie pozwala na uzyskanie oszczędności energii końcowej w budynkach mieszkalnych sięgającej 147 TWh, co wynosi ok. 75% obecnego poziomu ich zapotrzebowania na energię końcową. Ogółem, opłacalna pod względem ekonomicznym termomodernizacja potencjalnie pozwala na uzyskanie redukcji emisji CO₂ o ponad 37 mln ton rocznie, co stanowi ok. 10% całkowitej rocznej emisji gazów cieplarnianych w Polsce.

Rozwój ekologicznych i efektywnych systemów ciepłowniczych

W 2018 r. kryterium systemu efektywnego energetycznie spełniało tylko ok. 20% spośród systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, które dostarczały ok. 85% ogólnego wolumenu ciepła systemowego w kraju. Przewiduje się, że w 2030 r. co najmniej 85% spośród systemów ciepłowniczych lub chłodniczych, w których moc zamówiona przekracza 5 MW, spełniać będzie kryteria efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego.

Powyższemu celowi będą służyć następujące działania:

- rozwój kogeneracji,
- ucieplnianie elektrowni,
- zwiększenie wykorzystania OZE i gazu ziemnego w ciepłownictwie systemowym,
- zwiększenie wykorzystania odpadów na cele energetyczne,
- modernizacja i rozbudowa systemu dystrybucji ciepła i chłodu,

- popularyzacja magazynów ciepła i inteligentnych sieci,
- zapewnienie warunków zwiększenia wykorzystania ciepła systemowego zwłaszcza poprzez:
 - uproszczenie procedur w obszarze prowadzenia inwestycji w zakresie ciepłowniczej infrastruktury sieciowej,
 - zmianę modelu rynku ciepła i polityki taryfowej.

W 2015 r. do sieci ciepłowniczej na obszarach miejskich przyłączonych było 61% gospodarstw domowych – celem jest sukcesywne zwiększanie tego wskaźnika. Jako cel przyjęto osiągnięcie w 2030 r. poziomu 70% gospodarstw domowych przyłączonych do sieci ciepłowniczej w gminach miejskich.

Jako cel na 2040 r. wyznaczono, aby potrzeby cieplne wszystkich gospodarstw domowych były pokrywane przez ciepło sieciowe oraz przez zero- lub niskoemisyjne źródła ciepła.

Pokrycie potrzeb cieplnych powinno odbywać się przede wszystkim poprzez wykorzystanie ciepła sieciowego. Zapewnia to wysoką efektywność wykorzystania surowca, poprawia komfort życia obywateli i ogranicza problem niskiej emisji. Jeśli przyłączenie do sieci ciepłowniczej nie jest możliwe, należy dążyć do wykorzystania źródeł indywidualnych o możliwie najniższej emisyjności.

Rozwój produkcji ciepła w kogeneracji

Polska posiada potencjał znacznego zwiększenia produkcji ciepła w kogeneracji dzięki zamianie kotłów ciepłowniczych na źródła kogeneracyjne. Zwiększenie wykorzystania potencjału wysokosprawnej kogeneracji przyczyni się do dalszej poprawy efektywności wykorzystania pierwotnych nośników energii, redukcji emisji CO₂ oraz zmniejszeniu surowcochłonności krajowej gospodarki.

Utrzymane zostanie wsparcie dla energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji. System będzie aktywny tak długo, jak rynek będzie wymagał interwencji. W dalszej perspektywie ciepło systemowe powinno być wytwarzane przede wszystkim w CHP.

2.4. Działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej w UE

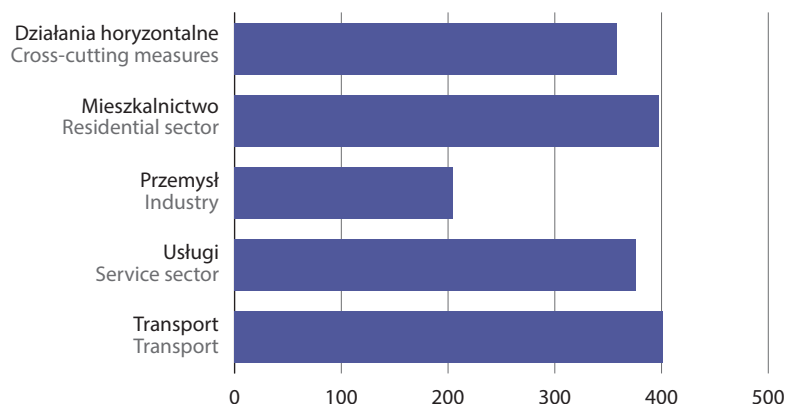
2.4. Activities for improving energy efficiency in the EU

Podjęte lub planowane działania i środki dla poprawy efektywności energetycznej przedstawia baza danych MURE (Mesures d'Utilisation Rationnelle de l'Energie) – <https://www.measures.odyssee-mure.eu/>. MURE opisuje zrealizowane, planowane lub już zakończone działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej wraz z ich jakościową i ilościową oceną. Zaangażowanie wszystkich krajów Unii Europejskiej gwarantuje ciągłą aktualizację bazy, która zawiera również ogólne przedstawienie zagadnień efektywności energetycznej w poszczególnych krajach. Baza składa się z pięciu sekcji klasyfikujących informacje o programach poprawy efektywności w odniesieniu do 4 podstawowych sektorów gospodarki: przemysłu, gospodarstw domowych, transportu, usług oraz w odniesieniu do działań o charakterze horyzontalnym (dotyczących całej gospodarki).

Baza danych jest prowadzona w ramach projektów Komisji Europejskiej ODYSSEE-MURE. W okresie czerwiec 2019 – listopad 2021 realizowany był projekt „ODYSSEE-MURE 2018”. W jego ramach istotnie zmodyfikowano i zaktualizowano bazę danych o działaniach na rzecz efektywności energetycznej. Liczbę przedstawionych w bazie danych MURE działań na rzecz poprawy efektywności energetycznej, w odniesieniu do wszystkich państw europejskich uczestniczących w projekcie zilustrowano poniżej (stan w dniu 20.05.2022 r.).

Wykres 31. Liczba środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych lub planowanych w krajach europejskich, opisanych w bazie MURE według stanu w dniu 20.05.2022 r.

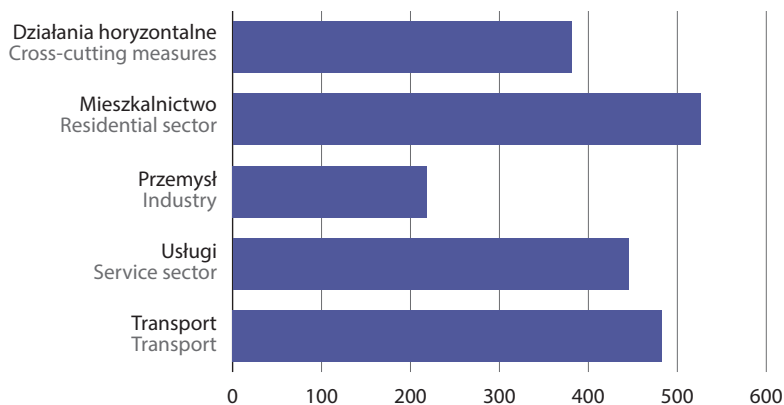
Chart 31. Number of energy efficiency measures introduced or planned in the European countries described in MURE database as of 20.05.2022.

Obecnie realizowana jest kolejna edycja projektu ODYSSEE-MURE w ramach której aktualizacji poddawana jest dotychczasowo opracowana baza danych. Pierwsza iteracja uaktualnienia bazy danych odbywała się do maja 2023 i aktualnie jest poddawana weryfikacji. Poniżej przedstawiono uaktualnioną, ale jeszcze nie zweryfikowaną, listę środków poprawy efektywności energetycznej w bazie MURE (stan w dniu 16.06.2023 r.).

Wykres 32. Liczba środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych lub planowanych w krajach europejskich, opisanych w bazie MURE według stanu w dniu 16.06.2023 r.

Chart 32. Number of energy efficiency measures introduced or planned in the European countries described in MURE database as of 16.06.2023

Porównując wykresy 31 i 32 można zauważyć, że w każdym z rozpatrywanych sektorów wzrosła liczba środków poprawy efektywności energetycznej. Największy wzrost odnotowano w sektorze mieszkalnictwa, a najmniejszy w sektorze przemysłu.

2.5. Działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej w Polsce

2.5. Activities for improving energy efficiency in Poland

Krajowy plan działań na rzecz energii i klimatu prezentuje najistotniejsze narzędzia i środki w obszarze efektywności energetycznej. Polska będzie kontynuować w latach 2021–2030 system zobowiązujący do efektywności energetycznej w postaci białych certyfikatów.

System zobowiązujący do efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 7a dyrektywy 2012/27/UE

Artykuł 7a dyrektywy 2012/27/UE stanowi, iż państwa członkowskie mogą zdecydować, że wypełnią swoje obowiązki w zakresie osiągnięcia wielkości oszczędności energii wymaganej na mocy art. 7 ust. 1 dyrektywy za pomocą systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej. W ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej państwa członkowskie zapewniają spełnienie wymogu osiągnięcia oszczędności końcowego zużycia energii przez podmioty zobowiązane, tj. dystrybutorów energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii i działające na ich terytorium.

Najważniejszym obecnie aktem prawnym tego obszaru w Polsce jest ustawa o efektywności energetycznej, na podstawie której podmioty zobowiązane są do realizacji przedsięwzięć zwiększających efektywność energetyczną (lub w ograniczonej części zakupienia białych certyfikatów). Ustawa obejmuje zarówno sektor prywatny, jak i sektor publiczny, nakładając zobowiązania oszczędnościowe na wszystkie podmioty. Wylicza ona środki poprawy efektywności energetycznej, jakimi mogą posłużyć się jednostki sektora publicznego, włączając w to rozwiązanie w postaci zawarcia umowy o poprawę efektywności energetycznej. Zgodnie z zapisami ww. ustawy sektor prywatny, a w jego ramach duże przedsiębiorstwa, obarczone są obowiązkiem wykonywania audytów energetycznych w odstępach czteroletnich. System ten wprowadza do polskiego porządku prawnego zapisy legislacyjne przyjęte na poziomie UE. Jego naczelnym zadaniem było doprowadzenie do wypełnienia celu wzrostu efektywności energetycznej o 20% w roku 2020 dla całej UE. Nowelizacja ww. ustawy w 2020 r. umożliwi implementację do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej.

W Polsce system zobowiązujący do efektywności energetycznej został wprowadzony poprzez ustawowe nałożenie obowiązku na podmioty zobowiązane począwszy od 1 stycznia 2013 roku. Obecnie system ten funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej, znowelizowanej ustawą z dnia 20 kwietnia 2021 o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 868).

Ustawa o efektywności energetycznej nakłada obowiązek pozyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE) świadectw efektywności energetycznej, zwanych białymi certyfikatami, na następujące grupy przedsiębiorców:

- przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu energią elektryczną, ciepłem lub gazem ziemnym i sprzedające energię elektryczną, ciepło lub gaz ziemny odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci,
- odbiorców końcowych przyłączonych do sieci, będących członkami giełdy w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub członkiem rynku regulowanego, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku regulowanym,
- towarowe domy maklerskie lub domy maklerskie, w odniesieniu do transakcji realizowanych na giełdzie towarowej lub na rynku regulowanym, na zlecenie odbiorców końcowych przyłączonych do sieci.

W myśl art. 30 ust. 1 ustawy o efektywności energetycznej ze świadectwa efektywności energetycznej wynikają zbywalne prawa majątkowe, które są towarem giełdowym w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. W przypadku podmiotów, które zgodnie z ustawą są objęte obowiązkiem pozyskania świadectw efektywności energetycznej, a nie uzyskają ich i nie umorzą lub nie zrealizują przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej u odbiorcy końcowego udokumentowanych audytem energetycznym, muszą uiścić opłatę zastępczą w odpowiedniej wysokości określonej ustawą. W ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej podmioty zobowiązane mają określone ustawowo ilości energii końcowej, które są obowiązane uzyskać i przedstawić do umorzenia za każdy kolejny rok.

Świadectwa efektywności energetycznej można uzyskać tylko za przedsięwzięcia, których rodzaje zostały określone w art. 19 ust. 1 ustawy.

Świadectwo efektywności energetycznej otrzymać można za działanie, w wyniku którego roczna oszczędność energii finalnej jest nie mniejsza niż 10 ton oleju ekwiwalentnego (toe) lub też za grupę działań tego samego

rodzaju, których łączny efekt przekroczy 10 toe. System białych certyfikatów wspiera realizację przedsięwzięć inwestycyjnych, m.in. takich jak: izolacja instalacji przemysłowych; przebudowa lub remont budynku wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi; modernizacja lub wymiana oświetlenia, urządzeń i instalacji wykorzystywanych w procesach przemysłowych lub w procesach energetycznych, telekomunikacyjnych lub też informatycznych, lokalnych sieci ciepłowniczych i lokalnych źródeł ciepła. Warunkiem uzyskania świadectwa jest m.in. sporządzenie dla danego przedsięwzięcia audytu efektywności energetycznej. Audyt ten jest przedkładany Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki przez podmiot zgłaszający przedsięwzięcie służące poprawie efektywności energetycznej.

System białych certyfikatów rozszerzono nowelą ustawy o efektywności energetycznej z 2021 r. o paliwa ciekłe. Objęcie ustawą o efektywności podmiotów zajmujących się sprzedażą i dystrybucją paliwami ciekłymi oznacza, że podmioty będą zobowiązane każdego roku do realizacji obowiązku w zakresie efektywności energetycznej.

System będzie obowiązywał do 2030 r., a jeśli będzie to konieczne zostanie przedłużony lub określony zostanie inny system wsparcia. Przewiduje się, że wielkość skumulowanych oszczędności energii końcowej do 2030 r. wyniesie ok. 30 787 ktoe, co stanowi wartość większą od określonej w KPEiK wynoszącej 30 690 Mtoe.

Obowiązkowy audyt energetyczny

Ważnym elementem ustawy o efektywności energetycznej jest obowiązek wykonywania audytów energetycznych dla dużych przedsiębiorstw obejmujący minimum 90% zużycia energii (wszystkich nośników), w tym przez transport.

Dzięki przeprowadzeniu audytu energetycznego przedsiębiorstwo zyskuje informację o możliwościach oszczędności energii. Wyniki audytu są wykorzystywane do analiz oraz kontroli. Raport z wykonanego audytu energetycznego może zostać objęty kontrolą prezesa URE. Według dyrektywy 2012/27/UE – „Kryteria minimalne dotyczące audytów energetycznych w tym audytów przeprowadzonych w ramach systemów zarządzania energią” oraz art. 37. ustawy o efektywności energetycznej z dnia 20 maja 2016 roku – audyty energetyczne wynikają z następujących wytycznych:

- audyt należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, reprezentatywnych, mierzonych i możliwych do zidentyfikowania danych dotyczących zużycia energii oraz, w przypadku energii elektrycznej, zapotrzebowania na moc,
- audyt zawiera szczegółowy przegląd zużycia energii w budynkach lub zespołach budynków, w instalacjach przemysłowych oraz w transporcie, odpowiadających łącznie za co najmniej 90% całkowitego zużycia energii przez to przedsiębiorstwo,
- powinien opierać się, o ile to możliwe, na analizie kosztowej cyklu życia budynku lub zespołu budynków oraz instalacji przemysłowych, a nie na okresie zwrotu nakładów, tak aby uwzględnić oszczędności energii w dłuższym okresie, wartości rezydualne inwestycji długoterminowych oraz stopy dyskonta.

W KPEiK przewiduje się realizację w latach 2021–2030 następujących alternatywnych środków z dziedziny polityki, o których mowa w art. 7b i art. 20 ust. 6 dyrektywy 2012/27/UE:

- Fundusz Termomodernizacji i Remontów;
- Ulga podatkowa dotycząca wydatków poniesionych na termomodernizację jednorodzinnych budynków mieszkalnych;
- Rozwój publicznego transportu zbiorowego w miastach.

Fundusz Termomodernizacji i Remontów

Celem nadrzędnym Funduszu Termomodernizacji i Remontów jest wsparcie finansowe dla inwestorów realizujących działania termomodernizacyjne i remontowe oraz wypłata rekompensat dla właścicieli budynków mieszkalnych, w których były lokale kwaterunkowe. Podstawą prawną Funduszu jest ustawa z 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów.

Fundusz Termomodernizacji i Remontów od początku istnienia do 31.03.2022 r. zapewnił pomoc finansową na przedsięwzięcia termomodernizacyjne i remontowe w wysokości 2873 mln zł.

Formy wsparcia

Premia termomodernizacyjna, premia remontowa, premia kompensacyjna.

Przeznaczenie środków

Premia termomodernizacyjna jest formą pomocy państwa dla inwestora przeprowadzającego przedsięwzięcie termomodernizacyjne. Przysługuje wyłącznie inwestorom korzystającym z kredytu i stanowi częściową spłatę zaciągniętego zobowiązania. Prawa do ulgi termomodernizacyjnej nie posiadają inwestorzy realizujący przedsięwzięcie termomodernizacyjne ze środków własnych.

Kredyty jw. są udzielane przez banki komercyjne, które zawarły odpowiednią umowę z BGK. Do banków tych należą: Alior Bank S.A., Bank Ochrony Środowiska S.A., Bank Pocztowy S.A., Bank Polskiej Spółdzielczości S.A. wraz ze zrzeszonymi i współpracującymi Bankami Spółdzielczymi, BNP Paribas Bank Polska S.A., Getin Noble Bank S.A., Krakowski Bank Spółdzielczy, Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A., SGB-Bank S.A. wraz ze zrzeszonymi i współpracującymi Bankami Spółdzielczymi, Warmińsko-Mazurski Bank Spółdzielczy.

Wysokość dofinansowania

Premia przyznawana przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości:

- 16% kosztów przedsięwzięcia termomodernizacyjnego,
- 21% kosztów przedsięwzięcia – w przypadku, gdy działaniu termomodernizacyjnemu towarzyszy montaż mikroinstalacji odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej co najmniej:
 - 1 kW dla jednorodzinne go budynku mieszkalnego,
 - 6 kW dla pozostałych budynków.

Dodatkowe wsparcie w wysokości 50% kosztów przedsięwzięcia przysługuje podmiotowi realizującemu działania termomodernizacyjne w przypadku wykonania dodatkowego połączenia warstwy fakturowej z warstwą konstrukcyjną ścian zewnętrznych w budynkach wielkopłytowych.

Beneficjenci premii termomodernizacyjnej

Właściciele i zarządcy:

- budynków mieszkalnych;
- budynków zamieszkania zbiorowego (m.in. domy opieki społecznej, internaty, plebanie i klasztory);
- budynków będących własnością jednostek samorządu terytorialnego;
- lokalnych sieci ciepłowniczych i źródeł ciepła.

Ponadto premia termomodernizacyjna skierowana jest do szerokiego grona inwestorów bez względu na status prawny, z wyłączeniem jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych, a więc np:

- osoby fizyczne,
- spółki prawa handlowego,
- jednostki samorządu terytorialnego,
- wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe.

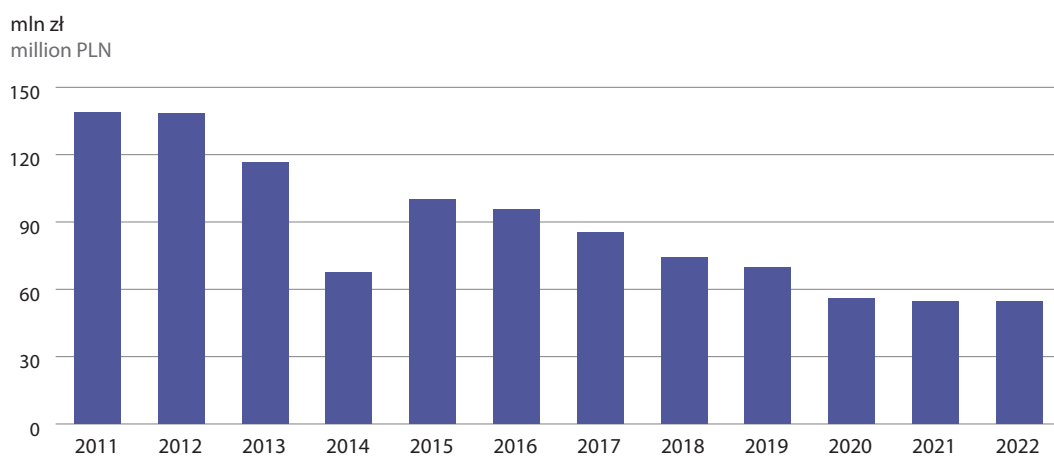
Podstawowym warunkiem ubiegania się o przyznanie premii termomodernizacyjnej jest przedstawienie audytu energetycznego, który stanowi opracowanie określające zakres oraz parametry techniczne i ekonomiczne przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, ze wskazaniem rozwiązania optymalnego, w szczególności z punktu widzenia kosztów realizacji tego przedsięwzięcia oraz oszczędności energii. Audyt określa także założenia do projektu budowlanego dotyczącego realizowanego przedsięwzięcia. W przypadku wzmocnienia budynku wielkopłytowego wymagane jest potwierdzenie w audycie energetycznym, że po zrealizowaniu przedsięwzięcia termomodernizacyjnego poddane mu elementy budynku będą spełniać stosowane od 31 grudnia 2020 r. wymagania minimalne dla budynków w zakresie oszczędności energii i izolacyjności cieplnej – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Tablica 7. Działalność Funduszu Termomodernizacji i Remontów, w zakresie premii termomodernizacyjnej
Table 7. Activity of Thermomodernisation and Renovation Fund

Wyszczególnienie Specification	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Liczba złożonych wniosków Number of new applications	3 168	3 007	3 328	944	2 697	2 106
Liczba przyznanych premii Number of granted premiums	2 823	3 412	2 859	869	2 472	2 271
Kwota przyznanych premii (tys. zł) Amount of granted premiums (thous. PLN)	133 384	162 663	139 419	47 929	131 240	117 708
Liczba wypłaconych premii Number of paid premiums	3 302	2 969	2 975	2 333	1 381	2 030
Kwota wypłaconych premii (tys. zł) Amount of paid premiums (thous. PLN)	164 429	138 859	138 284	116 400	67 604	100 138

Wyszczególnienie Specification	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Liczba złożonych wniosków Number of new applications	1 739	1 595	1 288	1 007	776	760
Liczba przyznanych premii Number of granted premiums	1 697	1 632	1 233	1 022	707	706
Kwota przyznanych premii (tys. zł) Amount of granted premiums (thous. PLN)	88 319	88 257	62 315	61 671	50 931	67 636
Liczba wypłaconych premii Number of paid premiums	1 980	1 611	1 443	1 274	911	771
Kwota wypłaconych premii (tys. zł) Amount of paid premiums (thous. PLN)	95 664	85 282	75 289	69 843	55 794	54 802

Wykres 33. Kwota wypłaconych premii termomodernizacyjnych
Chart 33. Amount of paid thermomodernization premiums

W lutym 2019 r. weszły w życie przepisy ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U z 2019 r. poz. 51), na podstawie których został uruchomiony rządowy Program „Stop Smog”. Program jest skierowany do osób ubogich energetycznie, zamieszkujących domy jednorodzinne.

Program jest adresowany do wszystkich gmin, które mogą wykazać złą jakością powietrza na swoim terenie, tj. stężenia zanieczyszczeń powietrza przekraczającego normy UE.

Program obejmuje realizację w ww. gospodarstwach domowych przedsięwzięć polegających na:

- wymianie urządzeń lub systemów grzewczych na spełniające standardy niskoemisyjne,
- likwidacji urządzeń lub systemów grzewczych oraz przyłączeniu do sieci ciepłowniczej, elektroenergetycznej lub gazowej,
- kompleksowej termomodernizacji budynku.

Przedsięwzięcia są realizowane na rzecz beneficjenta końcowego przez gminę i finansowane ze środków publicznych do 100% ich wartości. Gmina zapewnia 30% wkładu własnego (w przypadku gmin powyżej 100 tys. mieszkańców wkład musi być wyższy). Pozostała część Programu (70%) jest finansowana z budżetu państwa, poprzez Fundusz Termomodernizacji i Remontów. Program został obecnie zaplanowany do realizacji na lata 2019–2024, a jego łączny budżet (wkład budżetu państwa i samorządów) wynosi 1,2 mld zł.

Dotychczas, od czasu wejścia w życie ustawy, podpisano 10 porozumień z gminami na łączną kwotę 60,9 mln zł (42 mln zł – FTiR) – 1 167 budynków (Skawina, Sucha Beskidzka, Pszczyna, Niepołomice, Tuchów, Sosnowiec, Rybnik, Brzesko, Spytkowice, Limanowa).

Ulga podatkowa

1 stycznia 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, która wprowadziła w podatku dochodowym od osób fizycznych nowe zwolnienie przedmiotowe, w tym tzw. ulgę termomodernizacyjną.

Ulga termomodernizacyjna pozwala na odliczenie od dochodów wydatków związanych z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych. Rozwiązanie zachęca właścicieli domów jednorodzinnych do przeprowadzenia termomodernizacji, np. ocieplenia ścian, wymiany stolarki czy modernizacji instalacji grzewczej. Listę materiałów budowlanych, urządzeń i usług objętych ulgą termomodernizacyjną opublikowano w Rozporządzeniu Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 21 grudnia 2018 r.

Z tzw. ulgi termomodernizacyjnej mogą zatem skorzystać, przy spełnieniu przewidzianych w ustawie warunków, podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych, którzy dokonują rozliczeń według skali podatkowej 17%, jak i 32%, podatku liniowego oraz opłacający ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. W ramach tej nowej ulgi podatkowej można odliczyć od dochodu, przez trzy lata, do 53 tys. zł.

Ulga termomodernizacyjna jest instrumentem adresowanym do szerokiej grupy podatników będących właścicielami budynków jednorodzinnych, osiągających wystarczająco wysokie dochody, aby odliczenie było atrakcyjną zachętą.

Ulga przysługuje również w sytuacji, gdy na budynku mieszkalnym jednorodzinym, np. w związku z brakiem technicznych możliwości montażu instalacji (w tym fotowoltaicznej) instalacja ta zostanie zamontowana na innym budynku, np. garażu, budynku gospodarczym, lecz służy budynkowi mieszkalnemu.

Program Czyste Powietrze

We wrześniu 2018 r. uruchomiono rządowy program priorytetowy Czyste Powietrze, który potrwa do 2029 r., a jego budżet wynosi 103 mld złotych. Najważniejszym celem jest poprawa jakości powietrza oraz zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych poprzez wymianę źródeł ciepła i poprawę efektywności energetycznej budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

Program oferuje wsparcie w formie dotacji lub pożyczki na przedsięwzięcia obejmujące wymianę starych i nieefektywnych źródeł ciepła na paliwo stałe na nowoczesne źródła ciepła spełniające najwyższe normy. Zakres rzeczowy dotyczy węzła cieplnego, pompy ciepła, kotła gazowego kondensacyjnego, kotła olejowego kondensacyjnego, ogrzewania elektrycznego, kotła na paliwo stałe (węgiel, biomasa), jak i przeprowadze-

nia niezbędnych prac termomodernizacyjnych budynku. Jednym z głównych powodów problemu smogu w Polsce jest tak zwana niska emisja, czyli uwalnianie do atmosfery szkodliwych substancji.

Adresatami programu są właściciele lub współwłaściciele jednorodzinne budynek mieszkalny, lub wydzielony w budynku jednorodzinny lokal mieszkalny z wyodrębnioną księgą wieczystą oraz osoby, które uzyskały zgodę na rozpoczęcie budowy jednorodzinne budynek mieszkalny i budynek nie został jeszcze przekazany lub zgłoszony do użytkowania.

Również w tym przypadku audyt energetyczny wskazuje przede wszystkim na celowość podejmowania w pierwszej kolejności racjonalnych działań poprawy charakterystyki energetycznej budynek w celu zmniejszenia zapotrzebowania na energię do ogrzewania budynek i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Cel ten jest osiągnięty poprzez dodatkową izolację cieplną przegród zewnętrznych budynek, likwidację mostków cieplnych, ograniczenie strat na wentylację, uszczelnianie powłok oddzielających budynek od otoczenia zewnętrznego, częściową lub całkowitą wymianę stolarki okiennej lub drzwiowej. Inwestor, stymulowany możliwością uzyskania dofinansowania ze środków programu, realizuje te zadania w pierwszej kolejności.

Maksymalny poziom dotacji dla przedsięwzięcia, może wynosić do 30 000 zł dla podstawowego poziomu dofinansowania i 37 000 zł dla podwyższonego poziomu dofinansowania.

Przyjęta Długoterminowa Strategia Renowacji określa następujące kierunki zmian w kluczowych publicznych programach wsparcia renowacji budynek sprzyjające poprawie efektywności energetycznej i transformacji do gospodarki neutralnej klimatycznie:

Ulga termomodernizacyjna:

- utrzymanie charakteru ulgi jako szerokiego instrumentu wsparcia termomodernizacji i wymiany źródła ciepła w budynekach jednorodzinnych;
- wprowadzenie wymogu uwzględnienia dalszego etapu renowacji do standardu zeroemisyjnego w perspektywie długoterminowej;
- w przypadku wsparcia instalacji fotowoltaicznych – preferencje dla inwestycji zintegrowanych, obejmujących również źródło ciepła;
- wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w budynekach jednorodzinnych.

Programy: „Czyste Powietrze” i „Stop Smog”:

- wycofanie publicznego wsparcia dla inwestycji w źródła ciepła oparte na węglu od 1 stycznia 2022 r. w ramach programu „Czyste Powietrze”;
- systematyczne zwiększenie liczby budynek poddawanych termomodernizacji w latach 20. zgodnie z rekomendowanym scenariuszem renowacji;
- do 2030 r.: równoległe wsparcie masowej wymiany źródeł ciepła i termomodernizacji;
- wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w modernizowanych budynekach;
- stopniowe kierowanie do programu „Czyste Powietrze” środków z Funduszy Europejskich, w tym Krajowego Planu Odbudowy, przeznaczonych na podnoszenie efektywności energetycznej budynek jednorodzinnych.

Fundusz Termomodernizacji i Remontów:

- stopniowe przekierowanie FTiR na wsparcie głębokiej termomodernizacji domów wielorodzinnych (wysokość premii uzależniona od stopnia poprawy efektywności energetycznej budynek);
- powiązanie procesu wsparcia termomodernizacji budynek z montażem instalacji OZE;
- wsparcie remontów budynek, które ze względów prawnych (ochrona konserwatorska) nie mogą być objęte standardową termomodernizacją;
- wprowadzenie wymogu uwzględnienia usuwania szkodliwych substancji niebezpiecznych, w tym azbestu, w procesie termomodernizacji budynek wielorodzinnych;
- stopniowe kierowanie do FTiR części środków z funduszy europejskich, w tym Krajowego Planu Odbudowy, przeznaczonych na podnoszenie efektywności energetycznej budynek wielorodzinnych.

Uwagi metodologiczne

Źródłem danych dla niniejszej publikacji są dane pochodzące z badań statystycznych statystyki publicznej z zakresu gospodarki paliwowo-energetycznej prowadzonych przez GUS we współpracy z ministerstwem właściwym ds. energii oraz inne dane krajowe i zagraniczne wytworzone w ramach statystyki publicznej. Z uwagi na dokonywane korekty danych mogą wystąpić różnice w porównaniu z poprzednią edycją.

Dla celów publikacji, rodzaje działalności z zakresu przetwórstwa przemysłowego wg PKD pogrupowano następująco:

Nazwa	Dział PKD 2007
spożywczy	10–12
tekstylny	13–15
drzewny	16
papierniczy	17–18
chemiczny	20–21
mineralny	23
hutniczy	24
maszynowy	25–28
środków transportu	29–30
pozostały	22, 31–32

Za wartość dodaną odpowiednich rodzajów działalności przemysłowej przyjęto sumę wartości dodanej odpowiednich działów.

Całkowite zużycie energii pierwotnej obejmuje pozyskanie energii pierwotnej powiększone o odzysk, import i zmniejszenie zapasów pierwotnych i pochodnych nośników energii, pomniejszone o eksport oraz bunkier morski tych nośników.

Finalne zużycie energii oznacza zużycie energii na cele energetyczne przez odbiorców końcowych. Zużycie finalne w przemyśle nie obejmuje sektora przemian energetycznych. W przypadku sektora transportu lotniczego uwzględnia się tylko transport krajowy.

Węgiel obejmuje stałe paliwa kopalne wraz ze stałymi i ciekłymi produktami ich przerobu oraz gazy przemysłowe.

Paliwa ciekłe obejmują ropę naftową i produkty naftowe.

Pozostałe nośniki obejmują energię ze źródeł odnawialnych oraz odpady.

Energochłonność pierwotna PKB jest to relacja całkowitego zużycia energii pierwotnej do PKB.

Energochłonność finalna PKB jest to relacja finalnego zużycia energii do PKB.

Energochłonność odpowiednich rodzajów działalności przemysłowej jest to relacja finalnego zużycia energii w tych rodzajach działalności do ich wartości dodanej.

Energochłonność produkcji stali obliczono jako zużycie energii w hutnictwie żelaza (od 2009 r. w grupach 24.1, 24.2, 24.3 i klasach 24.51 i 24.52 wg PKD 2007) podzielone przez produkcję stali.

Energochłonność produkcji cementu obliczono jako zużycie energii w przemyśle cementowym (od 2009 r. w grupie 23.5 wg PKD 2007) podzielone przez produkcję cementu.

Energochłonność produkcji papieru obliczono jako zużycie energii w przemyśle papierniczym (od 2009 r. w dziale 17 wg PKD 2007) podzielone przez produkcję papieru.

Wskaźnik dynamiki energochłonności przemysłu przetwórczego wynikającej ze zmian strukturalnych w roku t (St) w stosunku do roku bazowego (S0) oblicza się według wzorów:

$$S_t = 100 * e^{\alpha t}$$

$$\alpha_t = \sum_{t=1}^m \sum_{x=1}^n \frac{\frac{Z_{xt} + Z_{xt-1}}{Z_t + Z_{t-1}} * \ln \frac{VA_{xt}}{VA_{xt-1}}}{2} * \ln \frac{VA_{xt-1}}{VA_{t-1}}$$

Gdzie Zx oznacza finalne zużycie energii w branży x, VAx oznacza wartość dodaną w branży x, a $\alpha_0=0$.

Wskaźnik dynamiki energochłonności przemysłu przetwórczego wynikającej ze zmian energochłonności branż w roku t (It) w stosunku do roku bazowego (I0), oblicza się według wzorów:

$$I_t = 100 * e^{\beta t}$$

$$\beta_t = \ln \frac{E_t}{E_0} - \alpha_t$$

Gdzie Et oznacza energochłonność przemysłu przetwórczego w roku t.

Finalne zużycie energii z korektą klimatyczną ZEF^{kk} oblicza się wg wzoru:

$$ZEF^{kk} = \frac{ZEF}{1 - 0,9 \cdot \alpha \cdot \left(1 - \frac{\text{liczba Sd w roku obliczeniowym}}{\text{średnia wieloletnia liczba Sd}}\right)}$$

gdzie: ZEF – finalne zużycie energii, Sd – liczba stopniodni, α – udział zużycia energii do ogrzewania w całkowitym zużyciu energii w sektorze mieszkalnictwa.

Liczba stopniodni jest iloczynem liczby dni ogrzewania i różnicy pomiędzy średnią temperaturą ogrzewanego pomieszczenia a średnią temperaturą zewnętrzną. Liczba stopniodni Sd w danym roku, wg metodologii Eurostatu, obliczana jest następująco:

$$Sd = \sum_{n=1}^N \begin{cases} 18^{\circ}C - t_{sr}(n) & \text{dla } t_{sr}(n) \leq 15^{\circ}C \\ 0 & \text{dla } t_{sr}(n) > 15^{\circ}C \end{cases}, [\text{dzień} \cdot \text{deg/rok}]$$

gdzie: $t_{sr}(n) = \frac{t_{min}(n) + t_{maks}(n)}{2}$ – średnia temperatura powietrza zewnętrznego w n-tym dniu roku, [°C];

$t_{min}(n), t_{maks}(n)$ – minimalna i maksymalna temperatura powietrza w dniu n roku, [°C]; N - liczba dni

w roku. Zgodnie z wzorem i w założeniu, przyjętym przez Eurostat dniami grzewczymi są te, których średnia dzienna temperatury zewnętrznej wynosi poniżej 15°C.

Średnia wieloletnia liczba Sd wyliczona dla lat 1980–2004 wynosi 3620,86.

Całkowite zużycie energii pierwotnej z korektą klimatyczną oblicza się według wzoru:

$$ZEP^{kk} = ZEP + ZEF^{kk} - ZEF,$$

gdzie ZEP^{kk} – całkowite zużycie energii pierwotnej z korektą klimatyczną, ZEP – całkowite zużycie energii pierwotnej, ZEF^{kk} – finalne zużycie energii z korektą klimatyczną, ZEF – finalne zużycie energii.

Samochód ekwiwalentny jest umowną miarą stosowaną w obliczeniach wskaźników efektywności energetycznej. Liczbę samochodów ekwiwalentnych oblicza się następująco: $Se = 0,15 * M + So + 4 * Sc + 15 * A$, gdzie Se – liczba samochodów ekwiwalentnych, M – liczba motocykli, So – liczba samochodów osobowych, Sc –

liczba samochodów ciężarowych, A – liczba autobusów. Współczynniki są szacunkowym rocznym zużyciem paliw przez dany typ pojazdu w stosunku do zużycia paliw przez samochód osobowy.

Wskaźnik efektywności energetycznej ODEX jest otrzymywany poprzez agregowanie zmian w jednostkowym zużyciu energii, obserwowanych w danym czasie na określonych poziomach użytkowania końcowego. Wskaźnik ODEX nie pokazuje bieżącego poziomu energochłonności, lecz postęp w stosunku do roku bazowego. ODEX jest obliczony dla każdego roku jako iloraz rzeczywistego zużycia energii w danym roku i teoretycznego zużycia energii nie uwzględniającego efektu zużycia jednostkowego (tzn. przy założeniu dotychczasowej energochłonności procesów produkcji danych wyrobów). W celu zmniejszenia przypadkowych wahań oblicza się 3-letnią średnią ruchomą. Spadek wartości wskaźnika oznacza wzrost efektywności energetycznej.

Methodological notes

The source of data for the publication are statistical surveys in the field of fuel and energy economy conducted by the Statistics Poland in collaboration with the ministry responsible for energy affairs as well as other data from national and international official statistics. Due to data revisions differences in comparison with previous edition may occur.

For the purposes of the publication industry activities are grouped as follows:

Name	NACE rev. 2
Food	10–12
Textile	13–15
Wood	16
Paper	17–18
Chemical	20–21
Mineral	23
Primary metals	24
Machinery	25–28
Transport equipment	29–30
Other	22, 31–32

The value-added of industrial branches is the sum of value added of the respective divisions.

Total primary energy consumption includes indigenous production of primary energy plus recovery, import and decrease of stock of primary and secondary energy carriers, minus export and maritime bunker of those carriers.

Final energy consumption means the final energy consumption for energy purpose. Final consumption in the industry does not include the energy transformation sector. In case of transport international air transport is not included.

Coal includes solid fossil fuels with solid and liquid products of their processing and industrial gases.

Liquid fuels include crude oil and oil products.

Other energy carriers includes renewables and wastes.

Primary energy intensity of GDP is the ratio of total primary energy consumption to GDP.

Final energy intensity of GDP is the ratio of final energy consumption to GDP.

Energy intensity of branches is the ratio of the final energy consumption in these industries to their value added.

Energy intensity of steel production is calculated as final energy consumption in steel industry (since 2009 in groups 24.1, 24.2, 24.3 and classes 24.51 and 24.52 according to NACE Rev. 2) divided by steel production.

Energy intensity of cement production is calculated as final energy consumption in cement industry (since 2009 in group 23.5 according to NACE Rev. 2) divided by cement production.

Energy intensity of paper production is calculated as final energy consumption in paper industry (since 2009 in division 17 according to NACE Rev. 2) divided by paper production.

The rate of energy intensity dynamics of manufacturing resulting from structural changes in year t (S_t) in relation to the base year (S_0) is calculated according to the formulas:

$$S_t = 100 * e^{\alpha t}$$

$$\alpha_t = \sum_{t=1}^m \sum_{x=1}^n \frac{\frac{Z_{xt}}{Z_t} + \frac{Z_{xt-1}}{Z_{t-1}}}{2} * \ln \frac{\frac{VA_{xt}}{VA_t}}{\frac{VA_{xt-1}}{VA_{t-1}}}$$

where Z_x is the final energy consumption in the industry x, VA_x means the value added in the industry x, and $\alpha_0 = 0$.

The rate of energy intensity dynamics in manufacturing resulting from changes in the energy intensity of industries in year t (I_t) in relation to the base year (I_0) is calculated according to the formulas:

$$I_t = 100 * e^{\beta t}$$

$$\beta_t = \ln \frac{E_t}{E_0} - \alpha_t$$

where E_t is the energy intensity of manufacturing in year t

Final energy consumption with climatic correction ZEFkk is based on the following formula:

$$ZFF^{kk} = \frac{ZFF}{1 - 0,9 \cdot \alpha \cdot \left(1 - \frac{\text{Actual SD}}{\text{Long-term average SD}}\right)}$$

where: ZEF – final energy consumption, SD – degree days number, α – heating share in total energy consumption in dwelling sector.

Heating Degree Days is introduced to enable control and comparison of energy consumption for heating. It expresses a product of number of heating days and difference between the average temperature of heated room and average outdoor temperature. Numbers of SD degrees in a given year according to Eurostat methodology is calculated as follows:

$$Sd = \sum_{n=1}^N \begin{cases} 18^{\circ}C - t_{sr}(n) & \text{dla } t_{sr}(n) \leq 15^{\circ}C \\ 0 & \text{dla } t_{sr}(n) > 15^{\circ}C \end{cases}, [\text{day} \cdot \text{deg}/\text{year}]$$

where: $t_{sr}(n) = \frac{t_{min}(n) + t_{maks}(n)}{2}$ - mean outdoor temperature for n day, [$^{\circ}C$];

$t_{min}(n)$, $t_{maks}(n)$ - minimum and maximum temperature of the n day, [$^{\circ}C$]; N – number of days per year. According to formula and the Eurostat assumption, the mean outdoor temperature of the heating day should be less than $15^{\circ}C$.

Long-term average calculated for years 1980–2004 amounts to 3620.86.

Total primary energy consumption with climatic correction is calculated according to formula:

$$ZEPkk = ZEP + ZEFkk - ZEF,$$

where ZEPkk – total primary energy consumption with climatic correction, ZEP – total primary energy consumption, ZEFkk – final energy consumption with climatic correction, ZEF – final energy consumption.

Equivalent car is a measure used in the calculation of energy efficiency indicators. Stock of equivalent cars is calculated as follows: $Se = 0.15 * M + So + 4 * Sc + 15 * A$, where Se – equivalent stock of cars, M – the stock of motorcycles, So – the stock of cars, Sc – stock of trucks, A – the stock of buses. The coefficients are estimated relation of annual fuel consumption of a vehicle of a given type to the car.

Energy efficiency index (ODEX) is calculated by aggregating the individual changes in energy consumption, observed on certain levels of end-use. ODEX indicator does not show the current level of energy intensity, but the improvement over the base year. ODEX is calculated for each year as the ratio of actual energy consumption in a given year and the theoretical energy consumption which does not take into account the individual effect (ie, assuming the previous level of energy intensity in the production processes). In order to reduce random fluctuations 3-year moving average is calculated. The decrease of indicator value represents an increase of energy efficiency.

Załącznik 1. Dokumenty UE dotyczące zagadnień związanych z efektywnością energetyczną

Annex 1. EU documents concerning issues related to energy efficiency

Akty prawne

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. W sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE.

DIRECTIVE 2012/27/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 25 October 2012 on energy efficiency, amending Directives 2009/125/EC and 2010/30/EU and repealing Directives 2004/8/EC and 2006/32/EC.

2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE.

REGULATION (EU) 2017/1369 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 4 July 2017 setting a framework for energy labelling and repealing Directive 2010/30/EU.

3. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) 2019/2017 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of household dishwashers and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 1059/2010.

4. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2016 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego urządzeń chłodniczych i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1060/2010 (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) 2019/2016 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of refrigerating appliances and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 1060/2010.

5. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2014 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego pralek i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 i dyrektywę Komisji 96/60/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) 2019/2014 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of household washing machines and household washer-dryers and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 1061/2010 and Commission Directive 96/60/EC.

6. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010 (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

REGULATIONSCOMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) 2019/2013 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of electronic displays and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 1062/2010.

7. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów.

COMMISSION DELEGATED REGULATION (EU) No 626/2011 of 4 May 2011 supplementing Directive 2010/30/EU of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of air conditioners.

8. Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) Nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych.

Commission Delegated Regulation (EU) No 392/2012 of 1 March 2012 supplementing Directive 2010/30/EU of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of household tumble driers.

9. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2014 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego pralek i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 i dyrektywę Komisji 96/60/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

Commission Delegated Regulation (EU) 2019/2014 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of household washing machines and household washer-dryers and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 1061/2010 and Commission Directive 96/60/EC (Text with EEA relevance.).

10. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2015 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego źródeł światła oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 874/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG.).

Commission Delegated Regulation (EU) 2019/2015 of 11 March 2019 supplementing Regulation (EU) 2017/1369 of the European Parliament and of the Council with regard to energy labelling of light sources and repealing Commission Delegated Regulation (EU) No 874/2012 (Text with EEA relevance.).

11. Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 65/2014 z dnia 1 października 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych Tekst mający znaczenie dla EOG

Commission Delegated Regulation (EU) No 65/2014 of 1 October 2013 supplementing Directive 2010/30/EU of the European Parliament and of the Council with regard to the energy labelling of domestic ovens and range hoods Text with EEA relevance.

12. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie).

Directive 2010/31/EU of the European Parliament and of the Council of 19 May 2010 on the energy performance of buildings (recast).

13. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (przekształcenie).

Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 establishing a framework for the setting of ecodesign requirements for energy-related products (recast).

14. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zużycia energii przez elektryczne i elektroniczne urządzenia gospodarstwa domowego i urządzenia biurowe w trybie czuwania i wyłączenia.

Commission Regulation (EC) No 1275/2008 of 17 December 2008 implementing Directive 2005/32/EC of the European Parliament and of the Council with regard to ecodesign requirements for stand-by and off mode electric power consumption of electrical and electronic household and office equipment.

15. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 107/2009 z dnia 4 lutego 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla prostych set-top boksów.

Commission Regulation (EC) No 107/2009 of 4 February 2009 implementing Directive 2005/32/EC of the European Parliament and of the Council with regard to ecodesign requirements for simple set-top boxes.

16. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2020 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 244/2009, (WE) nr 245/2009 i (UE) nr 1194/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG.)

Commission Regulation (EU) 2019/2020 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for light sources and separate control gears pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulations (EC) No 244/2009, (EC) No 245/2009 and (EU) No 1194/2012 (Text with EEA relevance).

17. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2020 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 244/2009, (WE) nr 245/2009 i (UE) nr 1194/2012 (Tekst mający znaczenie dla EOG.)

Commission Regulation (EU) 2019/2020 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for light sources and separate control gears pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulations (EC) No 244/2009, (EC) No 245/2009 and (EU) No 1194/2012 (Text with EEA relevance).

18. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1782 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla zasilaczy zewnętrznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 278/2009 (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Commission Regulation (EU) 2019/1782 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for external power supplies pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulation (EC) No 278/2009 (Text with EEA relevance).

19. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1781 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla silników elektrycznych i układów bezstopniowej regulacji obrotów na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 641/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 640/2009 (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Commission Regulation (EU) 2019/1781 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for electric motors and variable speed drives pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council, amending Regulation (EC) No 641/2009 with regard to ecodesign requirements for glandless standalone circulators and glandless circulators integrated in products and repealing Commission Regulation (EC) No 640/2009 (Text with EEA relevance).

20. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych wolnostojących i pomp cyrkulacyjnych bezdławnicowych zintegrowanych z produktami.

Commission Regulation (EC) No 641/2009 of 22 July 2009 implementing Directive 2005/32/EC of the European Parliament and of the Council with regard to ecodesign requirements for glandless standalone circulators and glandless circulators integrated in products.

21. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Commission Regulation (EU) 2019/2021 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for electronic displays pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council, amending Commission Regulation (EC) No 1275/2008 and repealing Commission Regulation (EC) No 642/2009 (Text with EEA relevance.)

22. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2019 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla urządzeń chłodniczych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 643/2009 (Tekst mający znaczenie dla EOG).

Commission Regulation (EU) 2019/2019 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for refrigerating appliances pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulation (EC) No 643/2009 (Text with EEA relevance).

23. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2020 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 244/2009, (WE) nr 245/2009 i (UE) nr 1194/2012.

Commission Regulation (EU) 2019/2020 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for light sources and separate control gears pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulations (EC) No 244/2009, (EC) No 245/2009 and (EU) No 1194/2012.

24. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2020 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla źródeł światła i oddzielnego osprzętu sterującego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 244/2009, (WE) nr 245/2009 i (UE) nr 1194/2012.

Commission Regulation (EU) 2019/2020 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for light sources and separate control gears pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Commission Regulations (EC) No 244/2009, (EC) No 245/2009 and (EU) No 1194/2012.

25. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2023 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla pralek dla gospodarstw domowych i pralko-suszarek dla gospodarstw domowych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1015/2010.

Commission Regulation (EU) 2019/2023 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for household washing machines and household washer-dryers pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council, amending Commission Regulation (EC) No 1275/2008 and repealing Commission Regulation (EU) No 1015/2010.

26. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2022 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1016/2010.

Commission Regulation (EU) 2019/2022 of 1 October 2019 laying down ecodesign requirements for household dishwashers pursuant to Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council amending Commission Regulation (EC) No 1275/2008 and repealing Commission Regulation (EU) No 1016/2010.

27. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 327/2011 z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla wentylatorów napędzanych silnikiem elektrycznym o poborze mocy od 125 W do 500 kW.

Commission Regulation (EU) No 327/2011 of 30 March 2011 implementing Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council with regard to ecodesign requirements for fans driven by motors with an electric input power between 125 W and 500 kW.

28. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2012 z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla klimatyzatorów i wentylatorów przenośnych.

Commission Regulation (EU) No 206/2012 of 6 March 2012 implementing Directive 2009/125/EC of the European Parliament and of the Council with regard to ecodesign requirements for air conditioners and comfort fans.

29. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/32/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych i uchylająca Dyrektywę Rady 93/76/EWG.

Directive 2006/32/EC of the European Parliament and of the Council of 5 April 2006 on energy end-use efficiency and energy services and repealing Council Directive 93/76/EEC.

30. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE.

Directive 2012/27/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 on energy efficiency, amending Directives 2009/125/EC and 2010/30/EU and repealing Directives 2004/8/EC and 2006/32/EC.

31. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej.

Directive (EU) 2018/2002 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2018 amending Directive 2012/27/EU on energy efficiency.

32. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 (przekształcenie) (Tekst mający znaczenie dla EOG.)

Regulation (EU) 2019/631 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 setting CO₂ emission performance standards for new passenger cars and for new light commercial vehicles, and repealing Regulations (EC) No 443/2009 and (EU) No 510/2011 (recast) (Text with EEA relevance.)

Akty prawne dotyczące statystyki

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii.

Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council of 22 October 2008 on energy statistics.

2. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 147/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania aktualizacji miesięcznych i rocznych statystyk dotyczących energii.

Commission Regulation (EU) No 147/2013 of 13 February 2013 amending Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council on energy statistics, as regards the implementation of updates for the monthly and annual energy statistics.

3. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 431/2014 z dnia 24 kwietnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wdrażania rocznych statystyk dotyczących zużycia energii w gospodarstwach domowych.

Commission Regulation (EU) No 431/2014 of 24 April 2014 amending Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council on energy statistics, as regards the implementation of annual statistics on energy consumption in households.

4. Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2010 z dnia 9 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do aktualizacji rocznych i miesięcznych statystyk dotyczących energii.

Commission Regulation (EU) 2017/2010 of 9 November 2017 amending Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council on energy statistics, as regards the updates for the annual and monthly energy statistics.

5. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2146 z dnia 26 listopada 2019 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wykonania aktualizacji na potrzeby rocznej, miesięcznej i krótkoterminowej miesięcznej statystyki energii.

Commission Regulation (EU) 2019/2146 of 26 November 2019 amending Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council on energy statistics, as regards the implementation of updates for the annual, monthly and short-term monthly energy statistics.

6. Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/132 z dnia 28 stycznia 2022 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 w sprawie statystyki energii w odniesieniu do wykonania aktualizacji na potrzeby rocznej, miesięcznej i krótkoterminowej miesięcznej statystyki energii.

Commission Regulation (EU) 2022/132 of 28 January 2022 amending Regulation (EC) No 1099/2008 of the European Parliament and of the Council on energy statistics, as regards the implementation of updates for the annual, monthly and short-term monthly energy statistics.